

Φοίσημα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
από τα
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΝΙΑΤΑ

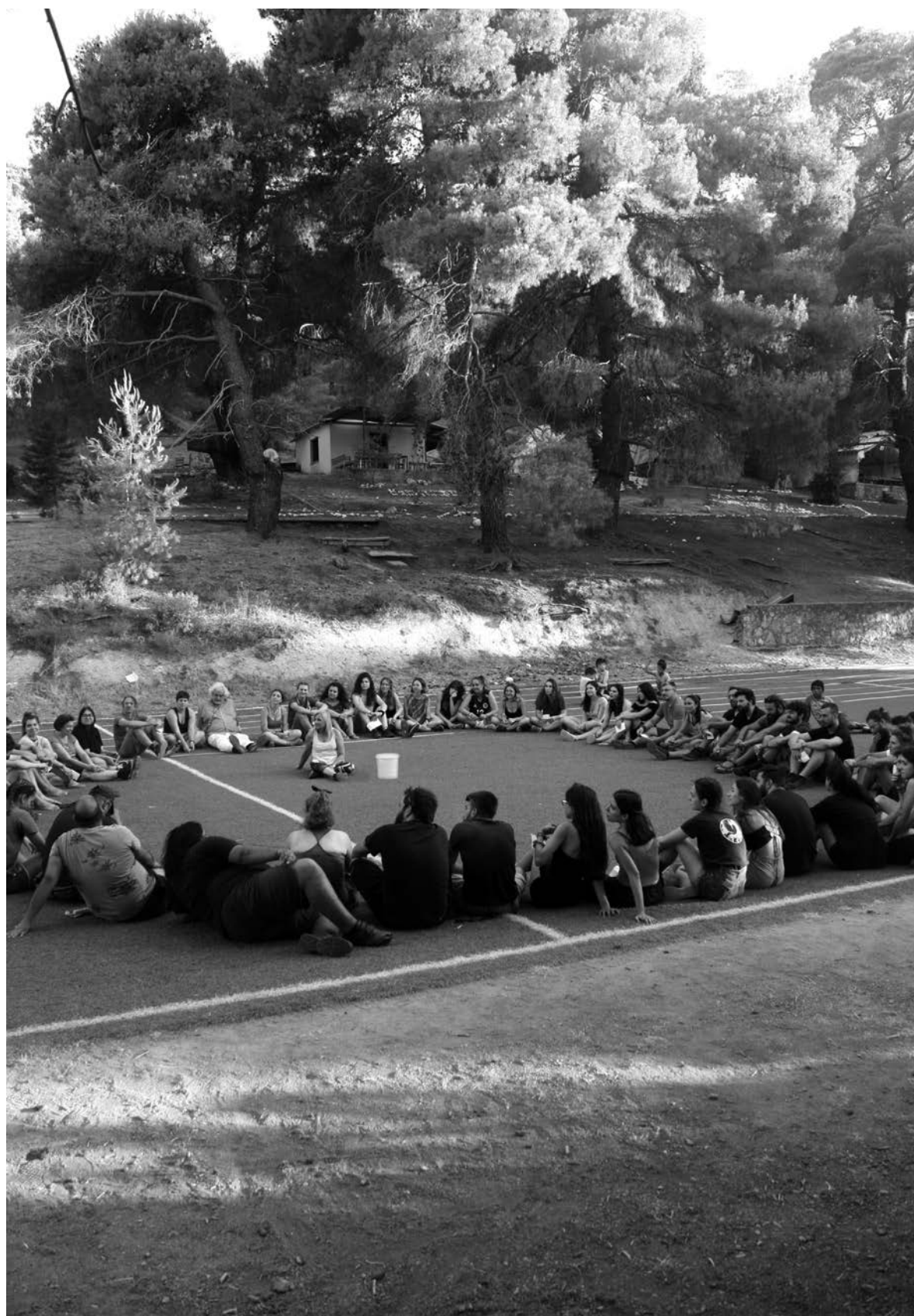
Γιάννη Στ. Γαβαλά
Λεψίνα, το πέρασμα

Συνέντευξη
Μάρθα Φριντζήλα

Σελίδες για
το θέατρο
τον κινηματογράφο
το βιβλίο
το διαδίκτυο

Εθελοντές σε δράση
Κατασκήνωση 2022
Χριστουγεννιάτικο Παζάρι
Οι Ονειροπόροι στην Εύβοια
Νέα Παιδική Χαρά

τεύχος 26
2023

η αξία των αριθμών

Ήρθε στα χέρια μου ένας φάκελλος ξεχασμένος στο πατάρι του πατέρα, που απ' έξω έγραφε ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΑ. Δακτυλογραφημένα κείμενα, ανακατεμένα με χειρόγραφες σημειώσεις με τα γνωστά γράμματα. Ανάμεσα σε όλα, ένα εντύπaki, άτακτα πολυδιπλωμένο με ασπρόμαυρες φωτογραφίες, κόκκινα και πράσινα γράμματα και σκίτσα με αγόρια και κορίτσια που κρατούν καρότσια, φτυάρια και κασμάδες. Το ξεδιπλώνω με προσοχή. Τα περισσότερα από όσα γράφει τα έχουμε ξαναδιαβάσει και είναι γραμμένα σε πολλές σελίδες των εντύπων και του site μας.

Το εντυπωσιακό στο έντυπο αυτό είναι οι αριθμοί, οι πολλοί αριθμοί, τα ποσά και τα ποσοστά που περιέχονται και αναφέρονται όλα στις Κατασκηνώσεις Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα στο όρος Πατέρας, το Θέρος 1954. Γενικός Διευθυντής ο παπα-Πώργης Πυρουνάκης και Διευθυντές οι Αντώνης Καλλίσης, Μίμης Παυλόπουλος και Αναστασία Δούκα.

Η ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ έλειτούργησε τους δύο θερινούς μήνες, Ιούλιο και Αύγουστο, στο όρος Πατέρας, 25 χιλμ. από την Έλευσίνα, σε ύψόμετρο 500 μέτρων.

Η πρώτη περίοδος, διάρκειας 28 ημερών, εξυπηρέτησε τα αγόρια (ήμερησία δύναμις προσωπικού—Κατασκηνωτών, 144).

Η δεύτερη περίοδος, διάρκειας 21 ημερών, εξυπηρέτησε τα κορίτσια (ήμερησία δύναμις προσωπικού—Κατασκηνωτριών, 135).

Το πρόγραμμα κατανέμεται ως εξής:

Εργασία	ώραι	1.30'	6,5 %	} 10,5 %
Διδασκαλία	>	1	4 %	
Ψυχαγωγία	>	5	21 %	} 35,5 %
Αθλητισμός	>	2	8,5 %	
Ελεύθερη ώρα	>	1.30'	6 %	} 54 %
Φαγητό	>	3	12 %	
Ύπνος—Ανάπαυσις	>	10	42 %	
Ωραι		24	100 %	100 %

Φιλοξενούνται 182 παιδιά, αγόρια και κορίτσια, σε δύο περιόδους: μία 28 ημερών για τα αγόρια (Ιούλιος) και μία 21 ημερών για τα κορίτσια (Αύγουστος). Το 70% των παιδιών προέρχεται από το TITAN και τα υπόλοιπα από ΣΟΚΟΝΥ, ΡΕΣΤΗ, ΧΑΛΥΨ και άλλους που συνεισφέρουν με αντίστοιχα ποσοστά και στα έσοδα (π.χ. TITAN 103.000 δρχ (61%), ΣΟΚΟΝΥ 22.000 δρχ (13%) κλπ.

Τα έξοδα που είναι 169.000 δρχ δαπανώνται κυρίως για Τρόφιμα 63%, Εγκαταστάσεις 14,5%, Μεταφορές 8%.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει 1.30' ώρα Εργασία, 1 ώρα Διδασκαλία, 5 ώρες Ψυχαγωγία (21%), 2 ώρες Αθλητισμό, 1.30' ώρα Ελεύθερη ώρα, 3 ώρες Φαγητό και 10 ώρες Ύπνο και Ανάπαυση.(42%).

Ένα μέτρο επιτυχίας της Κατασκήνωσης ήταν και οι αυξομειώσεις βάρους των παιδιών αφού Κατοχή και Πείνα είχαν τελειώσει τυπικά πριν μόλις 10 χρόνια. Τα παιδιά ζυγίζονταν στη μεγάλη πλάστιγγα μόλις έφταναν στην Κατασκήνωση, αλλά και την ημέρα αναχώρησής τους. Διαβάζουμε ότι μόλις 3 παιδιά (1%) παρουσίασαν μείωση βάρους έως 100 δράμια (32γρ), 38 παιδιά (21%) έμειναν στάσιμα με τα υπόλοιπα να παρουσιάζουν αύξηση βάρους από 200 δράμια (11%) έως πάνω από 2 οκάδες (2,6χγρ).

Με το έντυπο στο χέρι συλλογίζομαι ότι πέρα από τις ωραίες λέξεις, τα συνθήματα, τα κείμενα με τις ωραίες ιδέες, χρειάζονται και οι αριθμοί που δίνουν άλλες εικόνες.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ αυτά, από απόψεως βάρους παρουσίασαν τα εξής αποτελέσματα:

Μείωσις	0—100 δρμ.	3	1 %
Στάσιμτοι	—	38	21 %
Αύξησις	0—100 >	7	3 %
	100—200 >	20	11 %
	200—1 δρμ.	36	20 %
	1 —1.200 >	41	23 %
	1.200—2 >	24	13 %
	2 και άνω	13	8 %
		182	100 %

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ φιλοξενήθηκαν 182 παιδιά, αγόρια και κορίτσια, χρηματοδοτηθέντα ως εξής:

Εταιρία	TITAN	παιδιά	126	69 %
>	ΣΟΚΟΝΥ	>	22	11 %
>	ΡΕΣΤΗ	>	10	6 %
>	ΧΑΛΥΨ	>	10	6 %
Διάφοροι ιδιώται	>	12	7 %	
Εφορία Κατηχητικών	>	2	1 %	
		Σύνολον	182	100 %

Πέτρος Καλλίσης

Ιδιοκτησία: Κατασκηνώσεις
Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα
Γραφεία: Χέυδεν 14, 10434 Αθήνα
τηλ. 210.32.26.019, fax 210.32.57.801
website: www.kataskinosi.gr
e-mail: kataskinoseis@yahoo.com

Εκδότης - Αρχισυντάκτης Πέτρος Καλλίσης

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης Φοίβος Καλλίσης
Δημήτρης Αντωνίου Σόνια Καραγεώργου
Πέπη Βατικιώτη Αλέξανδρος Κυτίνας
Μάρθα Δελή-Πυρουνάκη Μαριλού Μίλλες
Μαρία Δραγανούδη Σπήλιος Πέτζας
Νίκος Καλλίσης Μαρία Σπάτουλα

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Νεφέλη Αλεξανδρή Νικόλας Καμακάρης
Μαρία Βυργιώτη Βάσια Στάθη
Γιάννης Γαβαλάς Κατερίνα Τζινίδη
Γραφιστική Επιμέλεια Φωτογραφίες
Δημήτρης Αντωνίου Πέτρος Καλλίσης
Μαρία Δραγανούδη Αντ. Κωνσταντακόπουλος
Σπήλιος Πέτζας Σταύρος Χανάς
Διόρθωση κειμένων Διακίνηση
Μάρθα Δελή Στρατής Πυρουνάκης
Πέπη Βατικιώτη

Εκτύπωση: Παν. Μακρυγιάννης Γραφικές Τέχνες
Σαρπηδόνας 33, 104 42 Αθήνα, τηλ. 210.51.53.535

Ευχαριστούμε τον κ. Μακρυγιάννη και τους συνεργάτες του για την πολύπλευρη βοήθειά τους

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

Τα Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα είναι σήμερα μια Οργάνωση με περισσότερους από 80 ενεργούς εθελοντές που υλοποιεί κατασκηνώσεις για την ψυχοκοινωνική στήριξη των παιδιών και υλοποιεί, εντελώς δωρεάν, προγράμματα για παιδιά και νέους βασισμένα σε εμψυχωτικές δράσεις αισθητικής αγωγής (θέατρο, μουσική, καραγκιόζης, κουκλοθέατρο, φωτογραφία, ζωγραφική, θεατρικό παιχνίδι, χειροτεχνίες και κατασκευές).

Ένας πυρήνας 30 έμπειρων εθελοντών πλαισιωμένος από 50 νέους ανθρώπους διαχειρίζεται το παρόν και δημιουργεί το αύριο αυτής της προσπάθειας. Οι άνθρωποι αυτοί, που πιστεύουν στις διαχρονικές αξίες του έργου, όπως την αγάπη για τα παιδιά και τους ανθρώπους, τη βεβαιότητα για τα πολλά ταλέντα κάθε ανθρώπου, τους δημοκρατικούς θεσμούς, την ισότητα των ανθρώπων και την ελευθερία λόγου και σκέψης, φιλοξενούν χωρίς διακρίσεις παιδιά διαφορετικής καταγωγής, ηλικίας, φύλου, θρησκευματος και οργανώνουν ή υποστηρίζουν δραστηριότητες για τους νέους που συμμετέχουν ως στελέχη στην κατασκήνωση.

σκέψεις

Πέρασαν 90 χρόνια από τότε που η ιστορία μας ξεκινάει στο Πέραμα και 70 χρόνια που είμαστε στο βουνό μας, στον Πατέρα. Οι εποχές ποτέ δεν είναι ίδιες, εμείς δεν είμαστε ίδιοι, οι άνθρωποι γύρω μας είναι διαφορετικοί. Αυτά που μένουν ίδια είναι τα παιδιά, όσο είναι παιδιά. Πάντα με τα μάτια ορθάνοιχτα να δουν και να καταλάβουν τον κόσμο, να μάθουν καινούρια πράγματα, και μια λαχτάρα να παίξουν, να φάνε καλά, να είναι μαζί με άλλα.

Το παιχνίδι με το χρόνο καλά κρατεί. Τις τελευταίες μέρες της φετινής Κατασκήνωσης καθένας από τους 80 τόσους εθελοντές έγραψε κάτι για να το διαβάσουν αυτοί, που θα είναι στην Κατασκήνωση μετά από 30 χρόνια, το 2052.

Η χρονική υπέρβαση που εμπεριείχε η ιδέα και η συνέχεια της ύπαρξης της κατασκήνωσης που υπονοούσε το παιχνίδι με τη "χρονοκάψουλα", σε κανένα δεν φάνηκε περίεργη, ανέφικτη ή παράλογη. Μπορεί κάποιοι να ήξεραν ότι δεν θα είναι εκεί, κάποιοι να μην καταλάβαιναν την χρονική απόσταση, ίσως κάποιοι να ήταν σίγουροι, ότι θα ήταν παρόντες 30 χρόνια μετά, όλοι όμως μπήκαν στη γοητευτική διαδικασία να γράψουν κάτι για να ξαναδιαβαστεί στον ίδιο χώρο πολλά χρόνια μετά.

Σίγουρα κάποιοι συλλογίστηκαν το πως θα είναι η Κατασκήνωση του 2052. Μπορεί να τη φαντάστηκαν μέσα από τα σημερινά της δεδομένα χωρίς αλλαγές, οι περισσότεροι όμως ήξεραν, ότι θα υπάρξουν αλλαγές χωρίς να προσδιορίσουν ποιες μπορεί να ήταν αυτές. Έχοντας περάσει πολλά χρόνια εκεί και έχοντας ζήσει περισσότερες εποχές εκεί ξέρω ότι το περιβάλλον θα είναι διαφορετικό με άλλες σκηνές, μπορεί και σπιτάκια, άλλες τραπεζάριες, που μπορεί να κλείνουν για την κακοκαιρία ή τους χειμώνες, καθιστικά με μεγάλα στέγαστρα, μεγαλύτερη κουζίνα, άλλα γήπεδα, μπορεί και πισίνα. Η Βιβλιοθήκη, η Χειροτεχνία, η Ψυχαγωγία θα έχουν τους δικούς τους χώρους και η Κατασκήνωση θα έχει επεκταθεί εκεί όπου σήμερα είναι τα καμένα με μια νέα γειτονιά σκηνών. Το Ιατρείο-ορειβατικό καταφύγιο του χειμώνα δεν θα είναι το τελευταίο κτίσμα που θα έχει οικοδομηθεί. Οι μικροδάφνες και τα κυπαρισσάκια θα είναι μεγάλα δένδρα ακόμα και οι αργές θα έχουν μεγαλώσει και το βουνό μας θα είναι και πάλι καταπράσινο. Τα μεγάλα πεύκα θα είναι πάντα εκεί στη θέση τους και θα τα συντροφεύουν τα καινούρια πεύκα, με τις ελιές και τις αμυγδαλιές που τώρα φυτεύονται.

Μπορεί να χρησιμοποιούνται κινητά και laptop μπορεί να υπάρχουν χώροι με ηλεκτρονικά παιχνίδια και οθόνες, μπορεί το πρόγραμμα να έχει αλλάξει μπορεί, τα σύμβολα να έχουν αντικατασταθεί από άλλα.

Δεν πιστεύω ότι θα έχουν έρθει άλλες κυβερνήσεις που θα ενδιαφέρονται για τα παιδιά και τους νέους ή που θα ενισχύουν οικονομικά την Κατασκήνωση. Και τότε θα χρειάζονται φίλοι, πολλοί από αυτούς θα είναι οι σημερινοί νέοι, που θα δίνουν όσα χρειάζεται η Κατασκήνωση για να λειτουργήσει.

Ίσως και τίποτα από αυτά να μην έχει γίνει, ίσως να έχουν γίνει άλλα χωρίς αυτό να έχει τόση σημασία. Κάποιοι άνθρωποι από όσους είναι τώρα μαζί μας θα είναι ακόμη παρόντες. Ο καθρέφτης τους θα ξέρει ότι τα μαλλιά τους έχουν ασπρίσει και όπως είναι αυτοί τώρα, θα είναι τότε κάποια από τα παιδάκια της φετινής Κατασκήνωσης.

Και τι είδους Κατασκήνωση θα είναι αυτή τότε; Μια κατασκήνωση που θα ταιριάζει με τις τότε ανάγκες, μια κατασκήνωση που θα μοιάζει με τους εθελοντές της που θα βάζουν πλάτη στις εποχές της αδράνειας, θα επιμένουν, θα προσπαθούν για αυτό που πιστεύουν καλύτερο. Και είναι βέβαιο, ότι θα είναι μια κατασκήνωση που θα έχει επίκεντρο τα παιδιά, που θα κρατάει στις μνήμες της τις λύσεις που έχουν βρεθεί για τα παλιά προβλήματα, που θα έχει τη γνώση και την εμπειρία να λύνει τα καινούρια που θα προκύπτουν.

Έτσι θα είναι και η φετινή και οι επόμενες Κατασκηνώσεις γιατί οι κοινωνίες, ειδικά οι κοινωνίες σαν τη δική μας, θα γίνονται πλουσιότερες αφού οι επόμενες γενιές είναι διαφορετικές και σίγουρα καλύτερες από τις προηγούμενες.

Πέτρος Καλλίσης

Κατασκήνωση 2022

Πόσο αξίζει το χαμόγελο ενός παιδιού;

Ένα παραδοσιακό ουκρανικό παραμύθι λέει πως μια φορά και ένα καιρό ένα μικρό κορίτσι ζήτησε από τη γιαγιά του να του φτιάξει ένα ζευγάρι γάντια για να ζεσταίνονται τα χέρια του όταν χιονίζει. Η γιαγιά συμφώνησε και ξεκίνησε να πλέκει ένα ζευγάρι κόκκινα γάντια. Μα γιαγιά, είπε το κορίτσι, θέλω άσπρα γάντια. Εάν χάσεις ένα άσπρο γάντι στο χιόνι δεν θα το βρεις ποτέ, θα σου φτιάξω ένα ζευγάρι πορτοκαλί ή ροζ γάντια. Το κορίτσι επέμενε και η γιαγιά της στρώθηκε στη δουλειά και έφτιαξε ένα ζευγάρι άσπρα γάντια.

Το κορίτσι φόρεσε τα γάντια και πήγε να παίξει στο χιόνι. Καθώς έπαιζε, το ένα του γάντι έπεσε κάτω. Ένας κάστορας βρήκε το γάντι έβαλε μέσα τη μύτη του, μετά τα αυτιά του και στο τέλος το σώμα του. Στριφογύρισε για να βουλευτεί και το γάντι μεγάλωσε. Ο κάστορας ήταν έτοιμος να κοιμηθεί όταν εμφανίστηκε ένας λαγός και τον ρώτησε ευγενικά αν μπορεί να μπει και αυτός στο γάντι για να προστατευθεί από το κρύο. Εμείς τα ζώα του δάσους είμαστε φίλοι και μοιραζόμαστε πράγματα, μπορείς να μπεις αν καταφέρεις να χωρέσεις είπε ο κάστορας. Ο λαγός έβαλε τη μύτη του, μετά τα αυτιά του, και στο τέλος όλο του το σώμα. Στριφογύρισε για να βουλευτεί και το γάντι άρχισε να μεγαλώνει και να μεγαλώνει. Τα ζώα ήταν έτοιμα να κοιμηθούν όταν εμφανίστηκε μια αλεπού και ρώτησε ευγενικά αν μπορεί να μπει και αυτή. Κάνει πολύ κρύο και όλα τα ζώα του δάσους μοιραζόμαστε πράγματα, μπεσ αν καταφέρεις να χωρέσεις είπαν ο κάστορας και ο λαγός. Η αλεπού έβαλε τη μύτη της, μετά τα αυτιά της και στο τέλος όλο της το σώμα. Στριφογύρισε για να βουλευτεί και το γάντι άρχισε να μεγαλώνει και να μεγαλώνει. Τα ζώα ήταν έτοιμα να κοιμηθούν όταν εμφανίστηκε ένα ποντίκι που ζήτησε να μπει και αυτό να ζεσταθεί. Αφού χώρεσα εγώ, μπορεί να χωρέσει και ένα ποντίκι είπε νυσταγμένη η αρκούδα.

Κάπως έτσι συνεχίζεται το παραμύθι με το γάντι που, διαβάζοντας το, μου έφερε στο νου την Κατασκήνωση που χωράει και αυτή παιδιά από όλα τα μέρη του κόσμου σαν ένα μαλακό και προστατευτικό γάντι σε ένα δάσος που μοιραζόμαστε πράγματα. Παιδιά από την Ελλάδα, την Ουκρανία, την Τουρκία, την Αλβανία, το Κονγκό, το Αφγανιστάν, τη Συρία, το Ιράκ, τη Σενεγάλη, το Σουδάν, την Ισπανία, το Λίβανο, το Κουβέιτ, την Παλαιστίνη, την Αγγλία, τις Φιλιππίνες ήρθαν με τα μπαγκάζια τους ένα όμορφο πρωινό του Ιουλίου και έζησαν για 20 μέρες στο επουλωτικό περιβάλλον της φύσης με ανθρώπους που έχουν συνειδητά επιλέξει να είναι ενεργοί στις δύσκολες συνθήκες ζωής των συνανθρώπων μας. Όχι ως προνομιούχοι, αλλά ως συνειδητοί πολίτες.

Πόσο αξίζει το χαμόγελο ενός παιδιού; Οι ειδικοί λένε πως το χαμόγελο είναι ένα φυσικό φάρμακο που κάνει το σώμα και τη ψυχή να νιώθει καλά. Λένε επίσης πως τα παιδιά χαμογελούν 300 φορές μέσα στη μέρα. Η στατιστική αφήνει απ' έξω τα παιδιά που ζουν με τον τρόμο του πολέμου, τους ήχους των βομβών, τις εκρήξεις, τους πυραύλους, το βουβό κλάμα του ξεριζωμού από το σπίτι ή από την εγκατάλειψη, το βίαιο περιβάλλον, την εκμετάλλευση, το ρατσισμό. Πόσες φορές χαμογελούν τα παιδιά σε αυτές τις συνθήκες; Η απάντηση είναι μονολεκτική, καμία.

Ξεφυλλίζοντας το άλμπουμ των φωτογραφιών της φετινής κατασκήνωσης έκανα τη δική μου στατιστική για τα χαμόγελα των παιδιών του πολέμου είτε του πραγματικού είτε του αθέατου, αυτού που συμβαίνει στους τέσσερις τοίχους ενός δωματίου, και είναι ολοφάνερο πως τα παιδιά όταν ζουν με τα αυτονόητα δηλαδή ασφάλεια, φροντίδα, τροφή, παιχνίδι και αγάπη, χαμογελούν όπως η Κάτια.

Μαρία Σπάτουλα

...ένα χωριό 180 ανθρώπων από 3 ηπείρους!

Φιλοξενήθηκαν **54 αγόρια** και **58 κορίτσια** από 16 χώρες καταγωγής με τη βοήθεια **81 εθελοντών** από την Ελλάδα και 6 χώρες του Κόσμου

Τα παιδιά χωρίστηκαν σε **4 κοινότητες** και **15 ομάδες**.

Στο πρόγραμμα υπήρχαν ώρες για **Χειροτεχνία, Αθλητισμό, Ώρα Ομάδων, Ψυχαγωγία** και για τους **15 ομίλους δημιουργικής απασχόλησης**: Φωτογραφία, Ζωγραφική, Θεατρικό Παιχνίδι, Ρίμα και Ποίηση Μουσική, Επιστήμονες, Ακροβατικά, Εξερευνητές, Χορός, Καραγκιόζης, Κηπουρική και Κατασκευές, .

Η Κατασκήνωση του 2022 λειτούργησε με διευθυντή τον Πέτρο Καλλίτση και υποδιευθυντές τους Μαρία Σπάτουλα, Δημήτρη Αντωνίου και Αντώνη Κωνσταντακόπουλο.

Κοινοτάρχες ήταν οι Χρυσή Πυρουνάκη, Μαριλού Μίλλες, Αλέξανδρος Κυτίνος και Στέλιος Γαβαλάς.

Σε επιτελικές θέσεις ήταν η Ειρήνη Νούσα, η Μάρθα Δελή, ο Γιώργος Χ. Πυρουνάκης, ο Νικηφόρος Πυρουνάκης, η Χριστίνα Ποδάρα, ο Νίκος Καλλίτσης, ο Σπύρος Ακτύπης, η Μαρία Μπάστα και ο Σπύρος Θωμάς.

Ομαδάρχες ήταν οι: Γιάννης Λιάγκος, Βασίλης Γουβάλας, Μπάμπης Χριστάκης, Γιούρι Ντόμπι, Άγγελος Μίλλες, Γιώργος Χριστάκης, Γεράσιμος Χρηστάκης, Μάνος Χρηστάκης, Γιάννος Αλαμανής, Θωμάς Στρατάκης, Δημήτρης Χριστινάκης, Χάρης Μανεάδης, Έλι Μίχα, Χρύσα Σαλωμίδου, Κατερίνα Τσια-

πάρα, Χρύσα Μπάστα, Μάρω Χρηστάκη, Χριστίνα Παπαγεωργίου, Αουρόρα Ντέμκο, Μαρία Δραγανούδη, Κατερίνα Τζινίδη, Βιβιάννα Μαρίνη, Ειρήνη Καραθανάση, Βάσια Στάθη, Νεφέλη Αλεξανδρή, Μαρισάντρα Ζώταλη, Λένα Μπαρμπαγιάννη, Κατερίνα Μαρίνη, Μαρία Βυργιώτη, Κατερίνα Σακκά και Αφροδίτη Μοντεσίνο.

Στην Κουζίνα και σε άλλους ρόλους πρόσφεραν με κέφι και αγόγγυστα οι: Joan Gil López, Kamila Saferna, Ελένη Ντέμκο, Σταύρος Χανάς, Φωτεινή Λαζαρίδου, Ειρήνη Μαρκουλάκη, Έλενα Χρηστοπούλου, Κατερίνα Σμυρνιού, Αποστόλης Λελούδας, Μάρθα Τσουμάνη, Σοφία Γαρουφαλιά, Φανούρης Τσόκας, Βαγγέλης Κουτσοχερίτης, Ματούλα Θωμά, Γιώργος Πυρουνάκης, Σπήλιος Πέτζας, Μάρκος Μπότσαρης, Δαμιανός Μπαρουξής, Ελευθερία Γλεντζή, Μπέτση Αντωνέλα, Νίκος

Μητρόπουλος, Στελλα Ελματζόγλου, Παύλος Γουναλάκης, Γιάννης Χατζηλιάδης, Ευαγγελία Τσιτριμπίνη,

Βοήθησαν ακόμα η γιατρίνα μας Ειρήνη Σπυριδάκη και οι: Κατερίνα Μαρινάκη, Γρηγόρης Σφακιανός, Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης, Σόνια Καραγεώργου, Ναταλία Αγαζαριάν, Βασίλης Καλογήρου, Χριστίνα Νικολοπούλου, Πασχάλης Ποδάρας, Παναγιώτης Αδαμόπουλος, Σίμος Λαζαρίδης, Θεμιστοκλής Καλλίτσης.

Στην οργάνωση και λειτουργία της φετινής Κατασκήνωσης βοήθησαν και οι: Ρίτα Ζαμπάλου, Στρατής Πυρουνάκης, Μαρία Πυρουνάκη-Λιωνή, Παναγιώτης Αναστόπουλος, Τιμολέων Χατζηβασιλείου, Κώστιας Αλεξανδρίδης και Ξενοφώντας Παπαϊωάννου.

Ιδιαίτερο ρόλο είχαν ο chef Βασίλης Παναγιωτόπουλος που με βοηθό του το Γιάννο Γαβαλά είχαν την ευθύνη για το εξαιρετικό φαγητό.

Σε όλους τους ανθρώπους που πρόσφεραν τη βοήθειά τους εθελοντικά και με πολλή αγάπη, ένα **ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ**

τί είναι για μένα η κατασκήνωση;

«Για μένα η Κατασκήνωση σημαίνει αγάπη, φιλία και μια ώρα που δεν είμαι με τους γονείς μου, οπότε μετά μου λείπουν και θέλω να τους ξαναδώ.»

Αλκίνοος

«Για μένα αυτή η κατασκήνωση είναι ένα μέρος που μπορείς να εκφραστείς ελεύθερα και δεν χρειάζεται να κρυφτείς από κανέναν και για τίποτα.»

Νίκος

«Η κατασκήνωση για μένα είναι νέοι φίλοι, χαρά, να χαίρομαι το καλοκαίρι και να μαθαίνω καινούρια παιχνίδια.»

Οδυσσέας

«Η Κατασκήνωση είναι ωραία και ξεφεύγουμε από τα ηλεκτρονικά.»

Γιάννης

«Η Κατασκήνωση είναι ένα μέρος, όπου περνάμε ωραία και θα ήθελα να μείνω εδώ για πάντα.»

Ηλίας

«Στην Κατασκήνωση περνάμε καλά και κάνουμε καινούριους φίλους.»

Νικόλας

«Η Κατασκήνωση για μένα είναι ένας παράδεισος αρμονίας.»

Ηρακλής

«Η Κατασκήνωση είναι τέλεια, σας ευχαριστώ όλους.»

Τζούσι

«Κάθε χρόνο που βρίσκομαι στην Κατασκήνωση νιώθω ελεύθερη.»

Μυρτώ

«Για μένα η Κατασκήνωση είναι ένα μέρος μαγικό που ξεχνιέσαι από την καθημερινή σου ζωή. Η Κατασκήνωση για μένα είναι μια εμπειρία που πιστεύω πως όλα τα παιδιά πρέπει να ζήσουν, ειδικά στα Χ.Π.Χ.Ν.»

Σεμέλη

«Για μένα η Κατασκήνωση είναι ένα μέρος μαγικό. Μ' αρέσει πολύ. Είναι η πρώτη μου χρονιά και μ' αρέσει. Χ.Π.Χ.Ν.»

Μαριάννα

«Για μένα η Κατασκήνωση είναι ένα μέρος μαγικό, το οποίο με κάνει χαρούμενη. Η κάθε μέρα είναι καλύτερη από την άλλη.»

Δήμητρα

«Στην Κατασκήνωση είναι όλα υπέροχα. Μα αυτό που μου άρεσε περισσότερο είναι η αγάπη που δίνει ο ένας άνθρωπος στον άλλον.»

Μαίρη

«Περάσαμε πολύ καλά στην Κατασκήνωση.»

Ελένη

«Για μένα η Κατασκήνωση είναι το καλύτερο μέρος που έχω πάει.»

Αιμιλία

Θέλω να έρθω ως ομαδάρχης/ισσα

«Η Κατασκήνωση για μένα είναι ένα δεύτερο σπίτι πια, εδώ και 7 χρόνια. Κάθε χειμώνα περιμένω με ανυπομονησία να πάω κατασκήνωση. Δυστυχώς δεν μπορώ να ξαναέρθω ως παιδί, όμως θα έρθω σίγουρα ως ομαδάρχισσα.»

Ισμήνη

«Η Κατασκήνωση για εμένα είναι το δεύτερο μου σπίτι. Όταν ακούω την λέξη «κατασκήνωση», μου έρχονται άπειρες λέξεις στο μυαλό, όπως ομάδα, συνεργασία, φίλοι, αγάπη, σεβασμός, ασφάλεια... Δυστυχώς φέτος είναι η τελευταία μου χρονιά. Δεν μπορώ να σκεφτώ το επόμενο καλοκαίρι χωρίς την Κατασκήνωση, αλλά θα περιμένω 5 χρόνια για να έρθω ομαδάρχισσα. Χ.Π.Χ.Ν. !!»

Μαργαρίτα

«Τι είναι για μένα η Κατασκήνωση; Η Κατασκήνωση για μένα είναι το 2ο μου σπίτι. Είναι το μέρος που κάνω φίλους, δημιουργώ παρέες και περνάω τις καλύτερες 3 εβδομάδες της ζωής μου. Κρίμα που δεν θα έρθω του χρόνου, αλλά σε 5 χρόνια θα έρθω και θα κάνω πολύ καιρό να φύγω.»

Άννα

«Η Κατασκήνωση για εμένα είναι το δεύτερο σπίτι μου, στο οποίο ήταν και η τελευταία μου χρονιά. Μπορώ να πω ότι δεν πέρασα τόσο τέλεια, όσο τις προηγούμενες μου χρονιές, αλλά τι να κάνουμε, έτσι είναι η ζωή, έχει και τα κακά της. Αντίο λοιπόν, τα λέμε σε 5 χρόνια! Χ.Π.Χ.Ν. ΜΟΝΟ!!»

Ελευθερία

Η Κατασκήνωση είναι για μένα κάτι μαγικό, έρχομαι εδώ κάθε χρόνο και περνάω φανταστικά, διότι μαθαίνω καινούρια πράγματα, βλέπω τους φίλους που έχω να δω από πέρυσι. Φέτος είναι η τελευταία μου χρονιά, αλλά θα κάνω τα πάντα για να έρθω σαν ομαδάρχης!!!

Φαδί

«Η Κατασκήνωση για μένα είναι το σπίτι μου. Έρχομαι πολλά χρόνια και κάθε χρόνο ανυπομονώ ακόμα πιο πολύ γι' αυτήν. Γιατί εκεί περνάω τις πιο ωραίες μου στιγμές. Κάνω καινούριους φίλους και κάνω πολλά και διαφορετικά πράγματα. Όταν, όμως, είναι η τελευταία μου χρονιά, θα ανυπομονώ να γίνω ομαδάρχισσα. Για εμένα θα είναι μια καινούρια εμπειρία.»

Μάγια

«Θέλω να γίνω ομαδάρχισσα στα Χ.Π.Χ.Ν. Να έχουμε πιο πολλές φορές μερέντα!! »

Μαρία

«Θέλω να γίνω ομαδάρχισσα στα Χ.Π.Χ.Ν. Είναι το δεύτερό μου σπίτι.»

Προμεντί

«Ήταν η πρώτη μου χρονιά και τελευταία στην Κατασκήνωση. Μ' άρεσαν όλα, πέρασα πολύ ωραία και έκανα καινούριους φίλους και γνώρισα υπέροχες ομαδάρχισσες. Μια μέρα θέλω να γίνω ομαδάρχισσα σ' αυτή την κατασκήνωση. Χ.Π.Χ.Ν. Είναι το τρίτο μου σπίτι.»

Σετρίσια - Σίσι

Ένας κόσμος που χωράει όλους τους κόσμους

«Θα έρθουν τα πούλμαν με τα παιδιά και θα μεταφέρουμε τα πράγματά τους στις σκηνές και μετά το πρόγραμμα που σου είπα». «Μου ξαναλές μία το πρόγραμμα;» «Πρωινή γυμναστική, δουλειές, ελεύθερη ώρα, χειροτεχνία, φαΐ, ύπνος, φαΐ, αθλητισμός, φαΐ πάλι και θεατράκι. Ό,τι χρειαστείς είμαι εδώ για σένα, εντάξει Νεφέλη μου;» «Εντάξει Ρόρυ».

Κι ήταν όντως εκεί για μένα. Και όχι μόνο εκείνη, αλλά κι άλλοι 70 εθελοντές ήταν εκεί για να με βοηθήσουν, να με αγκαλιάσουν, να με ακούσουν να γκρινιάζω, να κλαίω και να γελάω. Η κατασκήνωση είναι συναισθήματα! Η κατασκήνωση είναι αγάπη, αποδοχή και φροντίδα. Άνθρωποι, άγνωστοι στην αρχή, καταλήγουν να είναι οι καλύτεροί σου φίλοι, οι έρωτες σου, η παρέα σου για εξερευνήσεις, για γλέντια και εξορμήσεις. Είναι ένας κόσμος που χωράει όλους τους κόσμους, τα χρώματα, τα φύλα, τις ηλικίες.

Στην αρχή ένιωθα τελείως χαμένη, όπως ακριβώς και τα παιδιά. «Κυρία τι θα κάνουμε τώρα; Κυρία, κυρία...» και εγώ με τη σειρά μου «ε παιδιά τι έχει σειρά τώρα, τι κάνουμε που είμαστε;» ρωτούσα τους εθελοντές, ώσπου μετά από δυο μέρες το ήξερα νερό το πρόγραμμα!

Ο καθαρός νυχτερινός ουρανός, το νανούρισμα του γρύλου και η δροσιά το βράδυ, οι συναντήσεις αφού κοιμηθούν τα παιδιά, όλα σου φαίνονται μοναδικά, μαγικά, τα εκτιμάς λίγο περισσότερο. Είναι η ενέργεια του βουνού που σε κάνει να νιώθεις όλα τα συναισθήματα πολύ πιο έντονα. Είναι που δεν έχεις επαφή με τον κόσμο πέρα απ'την κατασκήνωση. Είναι η ταύτιση που νιώθεις με τους υπόλοιπους, που αντιμετωπίζετε τις ίδιες δυσκολίες και χαρές όλοι μαζί. Είναι που η κατασκήνωση σε κάνει καλύτερο άνθρωπο.

Νεφέλη Αλεξανδρή

Μερικές από τις Κραυγές ομάδων που είχαν θέμα τα Π Ο Υ Λ Ι Α

Στου όρους του Πατέρα
τους κοιτώνες,
παντού θα πέφτουμε
πευκοβελόνες.
Μέσα στις λάσπες τρέχουνε
και παίζουν,
σηκώνονται όσες φορές
και αν πέσουν.
Κάποιες φορές πολύ βαριά
θα φάνε
Και τα βλέπεις πάντα να πετάνε.
Όπουλα - γουρουνόπουλα

Γουρουνό- πουλα
2η αγοριών

Είμαι αηδόνι;
Όχι! Χελιδόνι;
Μπα! Είμαι ένα εντυπωσιακό
παγώνι!
Καμαρώνω, σε θαμπώνω,
στο όρος του Πατέρα τα
φτερά μου απλώνω!
Κάνω χαμό και πανικό και
ξεσηκώνω το βουνό!
Παγώνι-α! Παγώνι-α!
Παγωνι-α-α-α-α!

Παγώνια
1η κοριτσιών

Γαλαζολαίμης, γαλαζολαίμης,
γαλαζολαίμης είμαι
και τραγουδώ.
Γαλάζιο έχω λαιμό
και ράμφος μυτερό,
πετώντας στο βουνό
παντού χαρά σκορπώ
και κάνω τσίου-τσίου και
στριφογυρνάω.
Γαλάζιο έχω λαιμό, ΤΣΙΟΥ!

Γαλαζολαίμης
4η μικρών κοριτσιών

Πείτε ώπα πουλιά (ώπα ώπα πουλιά),
όλοι οι πιγκουίνοι τα χέρια ψηλά
στο όρος του Πατέρα
να περάσουμε καλά.
Πείτε ώπα πουλιά (ώπα ώπα πουλιά),
σε τούτο το βουνό
είμαστε όλοι μια αγκαλιά
και κάτω από τα πεύκα
θα χορεύουμε τρελά.
Πείτε ώπα πουλιά (ώπα ώπα πουλιά),
δε θα μας σταματήσει καμία φωτιά
και θα είμαστε εδώ για 70η φορά.

Πιγκουίνοι
2η μικρών αγοριών

Offline πραγματικότητα

Στο όρος Πατέρα, όπου εδρεύει η Κατασκήνωση, λαμβάνουν χώρα πολλά μικρά θαύματα κάθε χρόνο. Είναι πολλοί οι παράγοντες που, όταν πλέον φεύγεις από το βουνό και επιστρέφεις στην κανονικότητα, σε οδηγούν να αισθάνεσαι σαν να έζησες για ένα μήνα σε μια παράλληλη πραγματικότητα.

Στην κατασκήνωση, δεν έχουμε ίντερνετ. Φαντάζεστε τον πανικό που θα επικρατούσε αν τα παιδιά που φιλοξενεί είχαν πρόσβαση στο διαδίκτυο. Αυτό είναι επιλογή των διοργανωτών: σκοπός είναι η επανένωση των παιδιών με τη φύση, το ευφάνταστο παιχνίδι, η ηρεμία μακριά από τον ιντερνετικό θόρυβο. Όλως τυχαίως όμως, στην μικρή κουκίδα του χάρτη όπου κατασκηνώνουμε οι περισσότερες εταιρείες κινητής τηλεφωνίας δεν πιάουν καν σήμα.

Κάνουμε λοιπόν ένα μικρό ταξίδι στον χρόνο, επιστρέφουμε στα βασικά. Η επικοινωνία που έχουμε με τον «έξω κόσμο» περιλαμβάνει τα απολύτως απαραίτητα: ανεφοδιασμό, κάποιο επείγον τηλεφώνημα, ενημέρωση σε περίπτωση που ο κόσμος ξαφνικά καταστρέφεται (το οποίο τώρα που το σκέφτομαι δεν φαντάζει σαν εξωπραγματικό σενάριο).

Αν ποτέ πιάνετε τον εαυτό σας να διερωτάται πόσο διαφορετικά θα λειτουργούσε το μυαλό σας αν κάνατε για λίγο καιρό αποτοξίνωση από τα καλά και τα κακά της τεχνολογίας, η απάντηση βρίσκεται εδώ:

Στην αρχή, το μυαλό είναι ακόμα μουνδιασμένο. Όσο περνούν οι μέρες όμως, τα επίπεδα ντοπαμίνης που προηγουμένως δημιουργούνταν τεχνητά από την κατανάλωση ιντερνετικού υλικού, αντικαθίστανται από παιχνίδι, στενή επαφή με αγαπημένους ανθρώπους, μουσική, θέατρο.

Ξαφνικά, όταν δεν γνωρίζεις κάτι, οι μόνοι πληροφοριοδότες σου είναι οι συγκατατασκηνωτές σου, αφού δεν έχεις τη δυνατότητα να γκουγκλάρεις κάθε σου απορία σε μισό δευτερόλεπτο, και έπειτα να την ξεχάσεις. Μάλιστα, θα εκπλαγείς από το πόσο διαφορετικές γνώσεις κατέχουν διαφορετικοί άνθρωποι.

Καλείσαι καθημερινά να εφεύρεις τρόπους για να περάσετε δημιουργικά την ώρα ομάδων με τα παιδιά και όσο περνά ο καιρός, θα εντυπωσιαστείς από την ικανότητά σου να σκέφτεσαι κάτι πρωτότυπο, να αυτοσχεδιάζεις. Το αποτέλεσμα: έκρηξη ιδεών, συνεργασία που ξεπερνά τις προσδοκίες.

Τα μεσημέρια, μας παίρνει ο ύπνος γλυκά με την συντροφιά ενός βιβλίου και τα βράδια ακούγοντας ιστορίες ή μουσική. Το μυαλό πραγματικά ηρεμεί, αφού σταματά να βομβαρδίζεται από την αφιltrάριστη, συνεχόμενη ροή ειδήσεων. Αν θέλεις να ενημερωθείς, μπορείς να προμηθευτείς μια εφημερίδα, αλλά ως εκεί.

Μετά από την πρώτη βδομάδα στο βουνό αρχίζεις να νιώθεις τα πάντα πιο έντονα, απολαμβάνεις τη φύση και βρίσκεις ενδιαφέρον σε μικρές στιγμές που άλλοτε θα προσπερνούσες προσπαθώντας να ταιριάξεις με τους γρήγορους ρυθμούς της εποχής μας.

Τις στιγμές απόλυτης ησυχίας, μπορείς σχεδόν να ακούσεις τις σκέψεις σου και συνειδητοποιείς ότι προκειμένου να έχεις διαύγεια και να δημιουργείς, χρειάζεσαι που και που μια τέτοια αποτοξίνωση.

Κατερίνα Τζινίδη

Προς το καλύτερο

Στην καθημερινότητά μας όλοι συναντάμε ανθρώπους που φαίνεται να είναι πολύ κατασταλαγμένοι στις απόψεις και στις πεποιθήσεις τους για πολλά ζητήματα που αφορούν όλη την κοινωνία στο σύνολό της. Ξεκινώντας με το έμφυλο και τον ρατσισμό, όπως εύκολα μπορεί να προσέξει κανείς παρατηρώντας το περιβάλλον του, είναι καταστάσεις που συναντώνται παντού γύρω μας και από αυτά προκύπτουν συμπεριφορές που υιοθετούνται αναπόφευκτα και από μικρά παιδιά. Η διαφορετική αντιμετώπιση που δέχονται οι θηλυκότητες αρχίζοντας από το σπίτι και συνεχίζοντας στους χώρους εκπαίδευσης και εργασίας, έχει ριζώσει μέσα σε πολλούς λόγω του πατριαρχικού προτύπου πάνω στο οποίο έχει οικοδομηθεί η κοινωνία μας, αλλά είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι είναι στο χέρι μας να αλλάξει αυτό υπερασπίζοντας τα δικαιώματα των γυναικών μέσα από τον λόγο αλλά κυρίως τις πράξεις μας. Ο ρατσισμός παράλληλα αποτελεί ένα τεράστιο ζήτημα το οποίο, κατά ένα μέρος μονάχα, οφείλεται στην τάση των ανθρώπων που αντιμετωπίζουν κάθε είδους πρόβλημα στη ζωή τους, να πετάνε το μπαλάκι των ευθυνών σε κάποιες μειονότητες που εύκολα μπορούν να στοχοποιηθούν, παρά να αναζητήσουν τις πραγματικές αιτίες. Το έργο που επιτελείται στην κατασκήνωσή μας είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο από την φροντίδα μερικών παιδιών για ένα μήνα τα καλοκαίρια, είναι μία υπέροχη ευκαιρία να μεταδώσουμε τις αξίες που θέλουμε να υπάρχουν διάχυτες στους συνανθρώπους μας, στα πιο νεαρά μέλη της κοινωνίας που μάλιστα δυστυχώς πολλά από αυτά έχουν βιώσει πολύ άσχημες συνθήκες από τόσο νωρίς. Πρόκειται για μία από τις πιο βιωματικές διαδικασίες εκπαίδευσης που έχω δει, μία ομάδα εθελοντών που έχει κύριο μέλημα να ομορφύνει τις ζωές των παιδιών για λίγες ημέρες κάθε χρόνο, αλλά δεν μένει εκεί, μέσα από δραστηριότητες και συζητήσεις γίνεται προσπάθεια να καλλιεργηθεί το αίσθημα της αλληλεγγύης, της διαλλακτικότητας και της ενσυναίσθησης. Αξίες τόσο σημαντικές αλλά παράλληλα τόσο δυσεύρετες στο μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας. Παρόλο που δε γνωρίζω κατά πόσο οι άνθρωποι γεννιούνται *tabula rasa*, σίγουρα ένα μικρό παιδί έχει πιο εύπλαστο χαρακτήρα από έναν μεγαλύτερο άνθρωπο που έχει διαμορφώσει μια πιο στέρεα προσωπικότητα μέσα από τα βιώματά του. Ωστόσο πιστεύω ότι δεν πρέπει να εγκαταλείπουμε τις προσπάθειες να βελτιώσουμε τους γύρω μας ποτέ, να μην δικαιολογούμαστε με την πρόφαση ότι είναι “πολύ αργά” για κάποιους, αλλά να θυμόμαστε συνεχώς ότι οι άνθρωποι αλλάζουν καθόλη τη διάρκεια της ζωής τους είτε προς το χειρότερο είτε, με τη βοήθεια του καθενός, προς το καλύτερο.

Βάσια Στάθη

Η πιο αλλόκοτη απόφαση μου

Η πιο αλλόκοτη απόφαση που πήρα στη ζωή μου ήταν να πάω πρώτη φορά κατασκήνωση στα 24. Σε μια περίοδο δύσκολη για όλους, με την πανδημία και την οικονομική ανασφάλεια να μας χτυπά τη πόρτα, η μόνη σκέψη που επέμενε να αντιστέκεται σ' αυτή τη πραγματικότητα ήταν η χαρά στο πρόσωπο του συναδέλφου μου, και πολύ καλού μου φίλου πλέον, όταν μιλούσε για την κατασκήνωση. Μου φαινόταν τόσο αλλόκοτο τότε, σχεδόν μεταφυσικό, η ευτυχία που του έδινε αυτό το μέρος. Πώς γίνεται ένας μήνας κατασκήνωσης να δίνει τόση ευτυχία σε ένα άτομο;

Το κερασάκι στη τούρτα ήρθε βέβαια όταν μία παρέα παιδιών που ζούσαν σε ένα από τα πολλά Κέντρα Φιλοξενίας Προσφύγων που έχει δημιουργήσει η ελληνική πολιτεία, με το που τον είδαν, χίμηξαν στην κυριολεξία καταπάνω του και μέσα σε μια φρενίτιδα ενθουσιασμού προσπαθούσαν να εκμαιεύσουν όσες περισσότερες πληροφορίες γίνεται για το πώς θα οργανωθεί το πρόγραμμα της κατασκήνωσης το επόμενο καλοκαίρι. Παιδιά που ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες σε αυτά τα κέντρα, κάτι που δεν χρειάζεται να δουλεύεις σε αυτά για να το καταλάβεις, αρκεί να περάσεις απ' έξω και να ρίξεις μια κλεφτή ματιά, φαινόταν σαν το σημαντικότερο πρόβλημα της ζωής τους να είναι ποια θα είναι η βασική πλοκή του θεατρικού που θα παρουσιαστεί στη κατασκήνωση το επόμενο καλοκαίρι. Έπρεπε να πάω γίνω κομμάτι της Κατασκήνωσης για να καταλάβω πώς μπορεί να προσφέρει αυτές τις ιαματικές ιδιότητες στους ανθρώπους που επιλέγουν να ζήσουν αυτή την εμπειρία. Η Κατασκήνωση σε αλλάζει, όχι μόνο τους ενήλικες αλλά κυρίως τα παιδιά της μεγάλης ανάγκης που πάνε κάθε χρόνο εκεί, και αυτό σχεδόν νομοτελειακά αλλάζει και εσένα. Σε μια κοινωνία που δεν υπολογίζει ούτε την άποψη σου, αλλά ούτε και την ύπαρξη σου πολλές φορές, η κατασκήνωση σε αναγκάζει να εκτίθεσαι, σε αναγκάζει να πεις την άποψη σου και την υπολογίζει, είτε είσαι εκεί ένα χρόνο είτε δέκα. Έτσι άλλωστε λειτουργούν τα συμμετοχικά δημοκρατικά συστήματα, ακούνε και αλλάζουν.

Διαβάζω στα έντυπα της Κατασκήνωσης ότι *“οι Κατασκηνώσεις Χαρούμενα Παιδιά Χαρούμενα Νιάτα, προσπαθούν μέσα σε μια κοινωνία που γίνεται όλο και πιο σκληρή και απρόσωπη για τους νέους που παλεύουν να μην βρεθούν στο οικονομικό και κοινωνικό περιθώριο, να φιλοξενούν αφιλοκερδώς στις καλύτερες δυνατές συνθήκες αυτά τα παιδιά, που τόσο πολύ το έχουν ανάγκη. Κάτι το οποίο γίνεται κάθε χρόνο εφικτό, χάρη στην ανιδιοτελή εθελοντική προσπάθεια πολλών ανθρώπων που με τις γνώσεις και την αγάπη τους δημιουργούν μικρές ανθρώπινες κοινωνίες για τα παιδιά αυτού του κόσμου. Δημιουργούν χώρους που παρέχουν τη δυνατότητα έκφρασης των δεξιοτήτων και των συναισθημάτων των ανθρώπων που συνεργάζονται τους χειμώνες και συμβιώνουν αρμονικά τα καλοκαίρια στην κατασκήνωση.”* Όλα αυτά είναι πράγματα που μπορώ να επιβεβαιώσω με τη μικρή μου εμπειρία, ότι εφαρμόζονται με ευλάβεια πάνω στο βουνό.

Αν μπορούσα να φτιάξω μια ιδανική κοινωνία στην οποία θα μπορούσαν να μεγαλώσουν τα παιδιά αυτού του κόσμου, τότε αυτή η κοινωνία θα είχε ως βάση αυτήν την κατασκήνωση. Και αν μπορούσα να φτιάξω μια ιδανική κοινωνία όπου οι ενήλικες θα μπορούσαν να δείχνουν αλληλεγγύη ο ένας στον άλλον, σαν ίσοι μεταξύ τους, τότε πάλι θα σκεφτόμουν την κατασκήνωση. Η πιο αλλόκοτη απόφαση της ζωής μου κατέληξε να είναι το καλύτερο μάθημα ζωής που μου δόθηκε ποτέ. Και το πιο σημαντικό από όλα μου έδωσε ελπίδα, την ελπίδα πως όσο υπάρχουν άνθρωποι εκεί έξω που προσπαθούν ανιδιοτελώς και προσφέρουν με την ψυχή τους, όμορφα πράγματα μπορεί να ξεφυτρώνουν σε κάθε γωνιά του κόσμου, ακόμη και στα πιο απόμερα βουνά. Ραντεβού του χρόνου!

Μαρία Βυργιώτη

έργα φροντίδας των εγκαταστάσεων

Η καταστροφική πυρκαγιά του Αυγούστου 2021 άφησε πίσω της πολλές ζημιές που πρέπει να αποκατασταθούν, πριν αρχίσει η Κατασκήνωση. Ανεπανόρθωτη είναι η καταστροφή του δάσους μας που μας πληγώνει κάθε φορά που είμαστε εκεί ή τη σκεφτόμαστε. Οι εθελοντές μας άρχισαν από τον Οκτώβριο του 2021 και συνεχίζουν να ανεβαίνουν τακτικά, μια φορά το μήνα στο βουνό, για δουλειές. Σε κάθε εξόρμηση 20 έως 40 άτομα είναι εκεί, δουλεύουν συντονισμένα και με κέφι, τρώνε τη μακαρονάδα ή τη φασολάδα τους, ξαποσταίνουν και ξαναρχίζουν.

Επισκευή και βελτίωση του συστήματος πυρόσβεσης της Κατασκήνωσης

Στην καταστροφική πυρκαγιά του Αυγούστου του 2021 έπαιξε σημαντικό ρόλο το, εγκεκριμένο από την Πυροσβεστική Υπηρεσία, σύστημα Πυρόσβεσης που ναι μεν περιόρισε την έκταση των ζημιών αλλά υπέστη το ίδιο αρκετές ζημιές. Για τη βελτίωση του συστήματος απαιτούνται:

α) μεταφορά του συγκροτήματος των αντλιών σε θέση πλησιέστερη στη δεξαμενή πυρόσβεσης (είτε δίπλα στη δεξαμενή, είτε στα παλιά WC αγοριών) και τη στέγασή του σε οικίσκο διαστάσεων 4x4μ. και ύψους 2,2 μ. εξοπλισμένοι με συστήματα ανάρτησης και μετακίνησης των αντλιών αλλά και πόρτα πλάτους τουλάχιστον 2 μέτρων. β) Ηλεκτρολογική τριφασική σύνδεση του νέου αντλιοστασίου με το δίκτυο της Κατασκήνωσης (καλώδια, πίνακας και εξαρτήματα). γ) Δημιουργία νέων εισόδων-εξόδων στις υφιστάμενες δεξαμενές διαμέτρου 6" με τις απαραίτητες σωληνώσεις (πλαστικές πυρόσβεσης) βάνες και εξαρτήματα. Οι εργασίες αυτές ξεκίνησαν από τους **Νίκο Καλλίτση, Παναγιώτη Αδαμόπουλο και Δημήτρη Μώρα**. δ) Αντικατάσταση ορισμένων σωλήνων του κυκλώματος πυρόσβεσης συνολικού μήκους 60μ. και των εξαρτημάτων σύνδεσης με τις μάνικες κατάσβεσης της φωτιάς. ε) Αντικατάσταση ορισμένων πυροσβεστικών φωλεών και του εξοπλισμού τους. στ) Αντικατάσταση αισθητήρων, απορροφητήρα, εξόδου λαδιών κλπ στο εντός του μαγειρείου σύστημα πυρανίχνευσης/πυρόσβεσης.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ; 10.000€

Επισκευή της Περίφραξης

Πολλά από τα καμένα δένδρα έχουν αρχίσει να πέφτουν πάνω στην περίφραξη η οποία χρειάζεται επισκευή σε μήκος 300μ. με την τοποθέτηση νέου συρματοπλέγματος ύψους 1,50μ. εγκιβωτισμένου σε μπετόν, ενώ αλλαγή χρειάζονται οι πόρτες διαφυγής και η Πύλη Πυρόσβεσης. Τις πόρτες διαφυγής προσέφερε ο φίλος **Κώστας Γκολογιάννης**.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ; 2.000€

Κοπή και απομάκρυνση καμένων δένδρων και θάμνων

Τα καμένα, στην πυρκαγιά του Αυγούστου 2021, δένδρα έχουν αρχίσει και σαπίζουν και πέφτουν μόνα τους, γεγονός που δημιουργεί κινδύνους για την αρτιότητα και καλή λειτουργία των εγκαταστάσεων της Κατασκήνωσης (WC, ντους, δίκτυα). Από τον Οκτώβριο του 2021 έχουν αρχίσει από τους εθελοντές μας οι εργασίες κοψίματος και αποκομιδής τους που συνεχίζονται χωρίς διακοπή μέχρι και σήμερα, με τακτικές μηνιαίες εξορμήσεις με επικεφαλής τους **Σπύρο Ακτύπη και Βασίλη Καλογήρου** χωρίς να έχουν ολοκληρωθεί, αφού η πληγείσα έκταση είναι μεγάλη. Τα περισσότερα από αυτά απομακρύνονται με τη βοήθεια ειδικού οχήματος που διαθέτει ευγενικά η **POLYECO S.A.** χάρις στο προσωπικό ενδιαφέρον του Διευθυντή της **Δημήτρη Τηνιακού**.

Συνεχίζονται οι δενδροφυτεύσεις με φυτά που παραχωρεί το φυτώριο του **Στράτου Σκαφίδα** με φροντίδα του **Σπήλιου Πέτζα**.

Ετήσιες εργασίες αποψίλωσης και συντήρησης

Κάθε χρόνο, και πριν από την έναρξη λειτουργίας της Κατασκήνωσης, αποψιλώνεται όλος ο χώρος της Κατασκήνωσης συνολικής έκτασης 30 στρεμμάτων, ενώ πραγματοποιούνται εργασίες συντήρησης των κτιρίων και των μηχανημάτων, κυρίως του Μαγειρείου. Οι εργασίες θα γίνουν το τριήμερο 2, 3, 4 Ιουνίου 2023.

Άλλες εργασίες

Οι απαιτούμενες δαπάνες για όλα τα παραπάνω είναι μεγάλες και έτσι αναβάλλονται οι επισκευές των σκηνών, που κατασκευάστηκαν τη δεκαετία του '90, η αγορά νέων τεντών και κυρίως η ανέγερση του Ιατρείου - Βιβλιοθήκης.

η μαγεία της Παιδικής Χαράς

Την περίοδο του Ιουλίου που μας πέρασε τα παιδιά βρήκαν στην κατασκήνωση τη νέα μας παιδική χαρά γεμάτη με νέα παιχνίδια και κατασκευές. Από τα ξύλινα παιχνίδια ισορροπίας μέχρι το σύνθετο μεγάλο παιχνίδι με τους πύργους, η παιδική χαρά γέμιζε σε κάθε ελεύθερη ώρα από μικρούς και μεγάλους που δοκίμαζαν τις δυνατότητές τους στην ισορροπία, την αναρρίχηση, την εξερεύνηση.

Η ώρα που χτυπάει το καμπανάκι για ελεύθερη ώρα είναι μια ώρα μαγική, γιατί είναι μια ώρα που τα παιδιά κάνουν τα πράγματα να μεταμορφώνονται. Αυτό που λέμε –οι πιο μεγάλοι– παιδική χαρά με τα ξύλινα παιχνίδια μεταμορφώνονταν κάθε ελεύθερη ώρα σε κάτι άλλο που έπαιρνε πολλές μορφές, τόσες, όσες είχαν ανάγκη κι επιθυμία τα παιδιά.

Το ξύλινο κάστρο απόκτησε γωνιές για να ειπωθούν μυστικά και να σφραγιστούν οι φιλίες του αύριο, για να γίνει μια εξομολόγηση για το αγόρι που σου άρεσε, ή να ειπωθεί μια συγγνώμη στον φίλο σου, που σου ξέφυγε η κατάσταση και φώναξες χωρίς να ξέρεις γιατί.

Το σπιτάκι με την ξύλινη οροφή και τα μικρά παράθυρα έγινε καταφύγιο για κάποιον μικρό ή μικρή, που αναζητούσε λίγο χρόνο για να επεξεργαστεί το περιβάλλον και τα νέα πρόσωπα, μέχρι να είναι έτοιμος να μπει στο παιχνίδι. Οι ξύλινοι δίσκοι με την ταλάντωση υποδέχονταν τους πιο κινητικούς μικρούς φίλους, που με την αστείρευτη ενέργειά τους προσπαθούσαν να παραμείνουν μέχρι τελευταίας στιγμής πάνω στις επιφάνειες, μέχρι να βγουν νικητές! Το παιχνίδι με τα σκοινιά και την αναρρίχηση μεταμορφωνόταν σε παρατηρητήριο για το ματς που εξελισσόταν στο γήπεδο του βόλλευ και του μπάσκετ.

Και τέλος ένα από τα πιο αρχαία είδη παιχνιδιού, η κούνια. Η νέα στρογγυλή κούνια της παιδικής χαράς αποδείχτηκε το πιο μαγικό μέρος από όλα. Σε αυτήν την κούνια μπορείς να ξαπλώσεις ή να καθίσεις αναπαυτικά με φίλους και να αιωρηθείς μαζί τους. Και καθώς είχε πολύ μεγάλη προσέλευση όλες τις ελεύθερες ώρες, χρειαζόταν ένας θαρραλέος ομαδάρχης ή ομαδάρχισσα για να ορίζει ποια παιδιά και πόσο χρόνο μια ομάδα μπορούσε να ταιλαντευτεί, μέχρι να μπει η επόμενη. Με τις ημέρες και αφού ξεφούσκωσε ο αρχικός ενθουσιασμός και η αγωνία όλων των παιδιών να την δοκιμάσουν,

άρχισε να εμφανίζεται ένα νέο σύστημα με πρωτοβουλία των παιδιών. Σε ουρά φιδάκι και ο ένας πίσω από την άλλη, ομάδες των 7 παιδιών έπαιρναν σειρά για να κάτσουν στην κούνια. Τότε όλοι μαζί μετρούσαν αντίστροφα από το 10 μέχρι το 1, ώστε να είναι ίσος ο χρόνος που θα απολαύσει κάθε ομάδα την αιώρηση, και όταν ο γύρος τελείωνε, όσοι ήθελαν ξανά, πήγαιναν τελευταίοι στην ουρά. Στο τέλος της περιόδου εθελοντές και επιτελείο παρακολουθούσαν από μακριά το ομαδικό παιχνίδι, που λειτουργούσε από μόνο του φτιαγμένο με ισότητα και αποδοχή από τα παιδιά για αυτά τα ίδια.

Η νέα μας παιδική χαρά είναι λοιπόν πολύ περισσότερα πράγματα από απλά όργανα που προορίζονται για ισορροπία, για αναρρίχηση, για παιχνίδι ή εξερεύνηση. Είναι το υλικό υπόβαθρο που χρειάζεται για να αναπτυσσόμαστε με ομαδικότητα, αποδοχή, αλληλεγγύη και χαρά.

Το έργο σχεδιάστηκε, υλοποιήθηκε και πιστοποιήθηκε σύμφωνα με όλες τις απαιτούμενες προδιαγραφές υλικών και ασφάλειας. Ακόμα, ένας από τους βασικούς μας στόχους ήταν να υλοποιήσουμε τις τεχνικές εργασίες με την ελάχιστη δυνατή παρέμβαση στο φυσικό περιβάλλον. Καταφέραμε όχι μόνο να διατηρήσουμε την αγκινάρα και όλα τα φυτά και τα δένδρα της έκτασης που διαμορφώσαμε, αλλά και να δημιουργήσουμε χώρο για νέες δενδροφυτεύσεις.

Ανυπομονούμε να δούμε την παιδική μας χαρά να ζωντανεύει ξανά, μέσα από τις επιθυμίες, τα όνειρα, τη φαντασία, τις φωνές, τα παιχνίδια και τα γέλια των παιδιών το καλοκαίρι που μας έρχεται.

Σόνια Καραγεώργου- Μαρία Δραγανούδη

Χορηγίες για το έργο και ευχαριστίες

Η μελέτη του έργου εκπονήθηκε από τις αρχιτεκτόνισσες Σόνια Καραγεώργου, Μαρία Δραγανούδη, Ειρήνη Μαρκουλάκη και δεν ξέφυγε από τον προϋπολογισμό του που ήταν 40.000€.

Το **ΙΔΡΥΜΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗ ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΣΗ** που αγόρασε 2 από τα όργανα διαθέτοντας ένα ποσό κοντά στα 10.000€ και το **ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΗ Σ.ΛΑΤΣΗ** που διέθεσε το ποσό των 9.000€, προκειμένου να καλυφθεί μερικώς το κόστος δημιουργίας της Παιδικής Χαράς, ήταν οι δυο μεγαλύτεροι χορηγοί του έργου. Στους μεγάλους χορηγούς περιλαμβάνεται η **ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ Α.Ε.** και ο **Αντώνης Παπακυριάκης** που διέθεσαν όλα τα δάπεδα.

Σημαντικά ποσά διέθεσαν οι κυρίες **Ελένη Νικολαΐδη της Peoplecert, Σοφία Παρασκευοπούλου, Ειρήνη Καρακαϊδού, Χριστίνα Σκούφα, ο Καθηγητής Γιάννης Νικολάου και οι κύριοι Τάσος Γκιάτης, Νεόφυτος Καλινόγλου, Κωνσταντίνος Σκούφας, Γιώργος Γκιάτης, Ανδρέας Αδάμης, Διαμαντής Τασόπουλος, Παναγιώτης Αναστόπουλος και Γιάννης Πετίνης.**

Η κατασκευή και εγκατάσταση των παιχνιδιών και οργάνων έγινε από την **ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ Α.Ε.** και οι οικοδομικές εργασίες από τους Παναγιώτη και Πάνη Σακελλαρίου. Τον συντονισμό και την επίβλεψη του είχαν οι Σόνια Καραγεώργου, Μαρία Δραγανούδη, Πέτρος Καλλίσης και Ξενοφώντας Παπαϊωάννου.

Τους ευχαριστούμε θερμά όλους!

Λεψίνα, το Πέρασμα

του Γιάννη Στ. Γαβαλά

Στην αρχή είναι ο τόπος –οι δρόμοι και οι πλατείες. Για τους ανθρώπους τι θα μπορείς να πεις, τι να συγκρατήσεις από τα σχόλια με τα οποία στόλιζαν οι γείτονες ο ένας τον άλλον αν και υπήρχαν εξαιρέσεις συγκρατημένης ανοχής εκατέρωθεν. Όλοι, όπως ακουγόταν, είχαν μόνο ελαττώματα, γεγονός που δεν τους εμπόδιζε να συμβιώνουν αρμονικά. Ο τόπος είναι όμως ό,τι γνώρισαν με το που άνοιξαν τα μάτια, η πόλη με τον κάμπο, το βουνό, τη θάλασσα, τους μικρούς και μεγάλους δρόμους, αν όμως το σπίτι που κατοικούσες βρισκόταν σε χωματόδρομο, για να παραλάβεις τα γράμματα που έφερνε ο ταχυδρόμος, δηλώνες για διεύθυνση έναν αριθμό στον πιο κοντινό ασφαλτόδρομο, ο οποίος είχε όνομα και αριθμούς.

Ελευθερίου Βενιζέλου 20, λέγαμε με περηφάνια, λες και το όνομα του εθνάρχη ήταν και δικό μας. Έπρεπε όμως ο κάποιος που έψαχνε το σπίτι να μπει στο ανώνυμο δρομάκι, να χαθεί για λίγο ανάμεσα σε τσίγκους και συρματοπλέγματα και φθάνοντας στα αγκιναροχώραφα και τις αραποσιτιές, αγανακτισμένος από την ταλαιπωρία και την λασπουριά, να φωνάξει, να ανοίξουν παράθυρα για να βοηθήσουν δήθεν, και αφού ρωτήσουν τον χαμένο μήπως ψάχνει την “Κυρά Ελληνική” να του

υποδείξουν: “το σπίτι φάτσα”. Μένει ενεός αλλά μαθημένος στην ταχύτητα μετάδοσης των πληροφοριών δεν απορεί, μπαίνει χωρίς καθυστέρηση στο πέτρινο σπίτι με τη χαμηλή κεραμοσκεπή που, περνώντας τα χρόνια έχει σήμερα εκσυγχρονιστεί, περνάει πλέον μπροστά ασφαλτος, υπάρχει πεζοδρόμιο, εξαφανίστηκαν οι φράκτες, τα σπαρμένα και τα ζωντανά που έδιναν το γάλα. Δεν θα μας παραξένευε αν οι καινούργιες γενιές είχαν την εντύπωση πως το γάλα παράγεται με τον ίδιο τρόπο που συσκευάζεται—στο εργοστάσιο. Όμως εμείς δεν υπήρχε περίπτωση να πέσουμε έξω αφού βλέπαμε με τα δικά μας μάτια και τις αγελάδες και τον κύριο “Κατσαμπίδη” που τις τάζε, τις άρμεγε και πούλαγε το γάλα από πόρτα σε πόρτα με τον κάδο και τη “μισή”.

Τέλος πάντων σήμερα ο δρόμος έχει όνομα, ένα όνομα που τελειώνει σε “όγλου” που φανερώνει τη μικρασιάτικη καταγωγή του τιμώμενου. Αν είχε γεννηθεί κάποιος στον συνοικισμό, δηλαδή πάνω από τις γραμμές του τρένου, ακόμα και αν δεν είχε γονείς ή παππούδες πρόσφυγες, ένοιωθε, κατά κάποιον τρόπο, συγγενής τους γιατί και η δική του ιστορία άρχιζε με τη μετοίκηση. Λες και η πόλη ήταν χωρισμένη στα δύο, από τις γραμμές ως τη θάλασσα βρισκόταν η κυρίως πόλη,

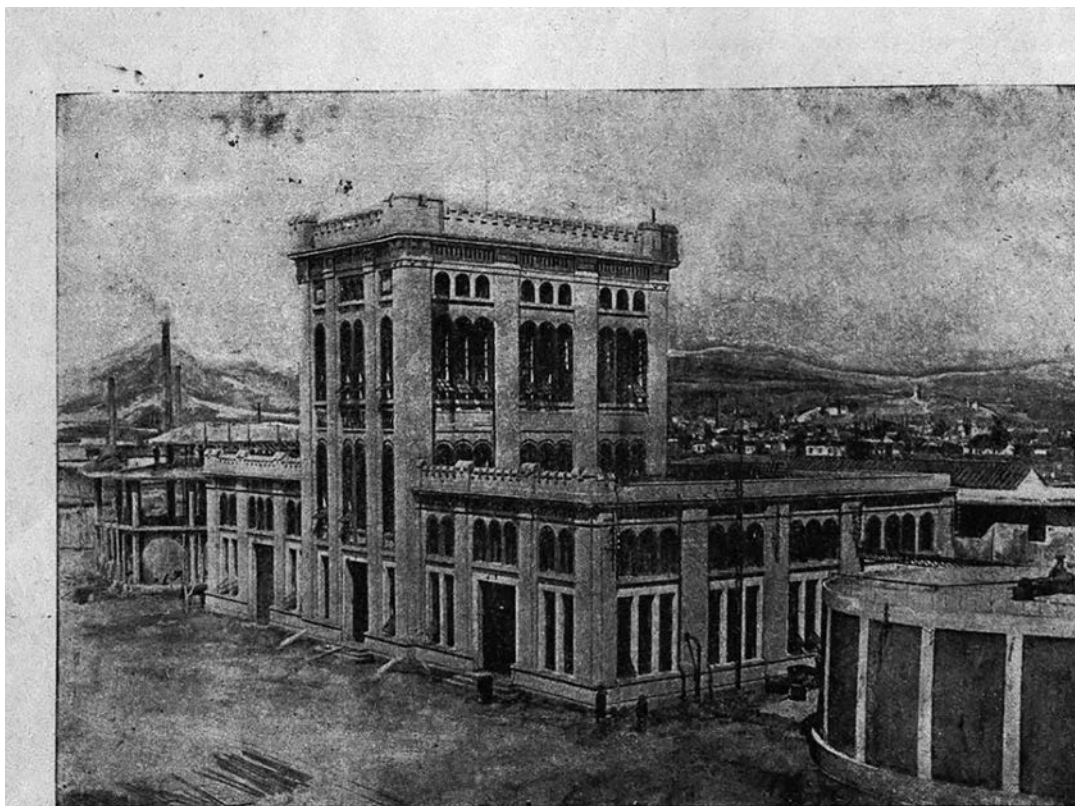
η Ελευσίνα των "αυτοχθόνων", των σογιών, των "καλά κρατούντων" –Αρβανίτες κυρίως, Λιάπηδες, Λάσκοι, Πάγκαλοι και από τις γραμμές και πάνω, μέχρι τον σημερινό εθνικό δρόμο νησιώτες, Χιώτες, Συμιακοί, Κρητικοί, άνθρωποι του μεροκάματου και λίγο αγρότες καθώς στο βορινό κομμάτι, αριστερά από τον σαρανταπόταμο και το αεροδρόμιο, υπήρχε κάμπος με ελιές, αμυγδαλιές, συκιές, σταροχώραφα ακόμα και ανθώνες με φρέζες, καμπανούλες, ζουμπούλια και άλλα εποχιακά που η ευωδιά τους έφτανε ως τη θάλασσα. Θα μπορούσε κάποιος να πει πως η πόλη χωριζόταν σε τρεις απλωμένες ζώνες, μία της παραλίας, από το "καλυμπάκι" όπου συναντούσες ρηχές αμμουδιές πλούσιες σε γυαλιστερές και κυδώνια, μέχρι τα "βραχάκια" όπου όσοι βουτούσαν, μετά την ταλαιπωρία μιας ιδιότυπης ορειβασίας –να ανέβουν, να κατέβουν το εξαφανισμένο τώρα βουνό για να πέσουν σε κρυστάλλινα νερά, σήμερα μαύρα και απωθητικά.

Δεν μπορείς να πεις ότι τότε ήταν όλα καλά και σήμερα είναι χάλια, αλλά χρειάζεται να κάνεις μια υπέρβαση, να ξεχάσεις όσες εντυπώσεις ερεθίζουν τη μνήμη αρνητικά ή θετικά, να αρκεστείς στα, ας πούμε, στερεότυπα.

Πάνω από όλα είναι ο Αισχύλος, ο πρώτος των πρώτων τραγικών. Όχι ότι οι άλλοι έπονται αλλά τα πράγματα είναι τελείως χωρισμένα καθώς ο Ευριπίδης είναι ο δραματικός, ο Σοφοκλής ο φιλόσοφος και ο "δικός μας" ο ποιητής. Το να έχεις συμπατριώτη έναν τέτοιο, παγκόσμιας εμβέλειας πρόσωπο, δεν το αντέχει η καθημερινότητα που στην πόλη ρίχνει καθοριστική σκιά. Για να το εκτιμήσεις και να το ενστερνιστείς πρέπει να σου το θυμίζει κάτι αξεπέραστο και μεγαλειώδες –το θέατρο του μέλλοντος ας πούμε. Όχι κατασκευές όπως το φαντεζί άγαλμα στην είσοδο της πόλης ή κάτι ανάλογο με το φωτισμένο ψάρι στην τελετή έναρξης της πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης.

Ένας άλλος υποτιμημένος στην ίδια την πόλη, όχι στην χώρα και τον κόσμο όλο, είναι ο μύθος της αναγέννησης της φύσης και οι μεγάλες τελετές αναπαράστασής του. Ανάμεσα στον Όμηρο και τον Έλιοτ συνωστίζονται αναρίθμητοι διανοητές σε ανατολή και δύση που αναφέρονται στην αρχαία ιστορία: η μάνα, Δήμητρα ψάχνει τη χαμένη κόρη της, Περσεφόνη που την απήγαγε ο θεός Πλούτωνας και την πήρε στον Άδη. Κάθε Άνοιξη την αφήνει να ανέβει στον "πάνω κόσμο" όπου θα καθήσει εκεί ένα εξάμηνο και, όταν έρθει ο Χειμώνας θα πάει πάλι πίσω. Η χθόνια αυτή ιστορία γεννήθηκε στα μέρη μας και διαδόθηκε σαν λειτουργική διαδικασία και αναπαράσταση.

Αυτές οι δύο μεγαλειώδεις συγκυρίες καθιστούν την Ελευσίνα να βρίσκεται μερικά βήματα μπροστά από άλλες ιερές πόλεις αν και δεν της έχουν αποδοθεί τα Πρωτεία που της ανήκουν, δεν έχει στηθεί κάτι που να έχει το μεγαλείο των μεγάλων αρχαίων εγκαταστάσεων, ένα θέατρο επιβλητικό όπου θα παρουσιάζονταν έργα εμπνευσμένα από το αρχαίο ρεπερτόριο και τον Ελευσίνιο μύθο. Βέβαια τα δικαιούμενα προνόμια έχουν ξεχαστεί εξαιτίας του χαρακτηρισμού της σαν πόλης που δεν στέκεσαι αλλά διαβαίνεις –ένα είδος περάσματος μεταξύ Αθήνας,

*Τὸ ἐν Ἐλευσίνι μέγα Ἔργαστάσιον Οἰνοποιείας «Ὁ Κρόνος»
Οἰκοδομητὸν ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τοῦθλων Ἀτλαντος, Λευκῶν καὶ ἐρυθρῶν.*

Κορίνθου και Θήβας που υπερέχουν σε φήμη αν και ιστορήθηκαν από τους μεγάλους τραγικούς και επομένως κατά κάποιον τρόπο οφείλουν την ύπαρξη της ιστορικής καταξίωσής τους σε έργα ανθρώπων που γεννήθηκαν εδώ αλλά και σε γειτονικά Αττικά μέρη.

Οι υπερβατικές σκέψεις δεν λείπουν καθώς οι πιο πολλοί έχουν την εντύπωση πως κατοικούν σε περιούσια πόλη. Την ίδια βεβαιότητα έχουν οι Ροδίτες, οι Κερκυραίοι, οι Λαρισαίοι, όλοι οι κάτοικοι των μικρών και μεγάλων πόλεων στον βορά ή στο νότο.

Μια συνηθισμένη ερώτηση που τριβελίζει το μυαλό των πολιτών απανταχού είναι ταυτόχρονα ρητορική και φιλοσοφική. Αναρωτιόμαστε σε στοχαστικές στιγμές "τι είναι για τους ξένους η Ελευσίνα;". Μια απάντηση ή έστω η αρχή της μπορεί να δοθεί με μια λέξη που τόσο της ταιριάζει. Όχι "προορισμός" που ήταν πράγματι κάποτε [τόπος προσκυνήματος], αλλά "πέραςμα". Εγώ πάλι θα έλεγα, αν μιλούσαμε μεταξύ μας, ντόπιοι με ντόπιους, τρία πράγματα για αυτήν: πλατεία ηρώων, βραχάκια και οι γραμμές του τρένου –τίποτα ισάξιο ή υποδεέστερο. Μια πόλη όπως όλες που έχουν να μας διηγηθούν κάτι, πόλεις θαυμαστές ή ταπεινές που κοιμούνται και ξυπνούν με τους χτύπους του ρολογιού, στημένου στην κορυφή ενός λόφου που υπάρχει και μακάρι να υπάρχει για πάντα εκεί, δίνοντας την εντύπωση και τη βεβαιότητα πως είναι ό,τι δίνει τη ζωή και την έμπνευση που πλάθει τις ιστορίες.

Το παρόν γράφτηκε από τον Γιάννη Γαβαλά, γέννημα και κάτοικο Ελευσίνας, από γονείς μέτοικους νησιώτες, με αφορμή το έτος που η πόλη ορίστηκε να γιορταστεί και γιορτάζεται ως πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης, μεγάλη τιμή που θα δούμε αν θα αφήσει κάτι αντάξιο της ένδοξης φήμης της. Μακάρι.

Μάρθα Φριντζήλα

‘Ό,τι με έχει συγκινήσει και με συγκινεί μέχρι σήμερα, είναι η καλλιτεχνική μου κληρονομιά

Συνέντευξη στις Μάρθα Δελή και Πέπη Βατικιώτη

Γεννημένη στην πόλη της Περσεφόνης, την Ελευσίνα, η Μάρθα Φριντζήλα προκαλεί αίσθηση με την πολυσχιδή καλλιτεχνική της δράση. Τραγούδι, Θέατρο, διδασκαλία στη Σχολή Υποκριτικής του Εθνικού Θεάτρου, συνεργασίες με άλλους –επίσης σπουδαίους– καλλιτέχνες όπως η Μαρία Φαραντούρη, ο Θανάσης Παπακωνσταντίνου, η Χάρης Αλεξίου, η Τάνια Τσανακλίδου, η Δήμητρα Γαλάνη αποτελούν μερικά μόνο από τα ταλέντα ενός ανθρώπου που επιβεβαιώνει ότι «οι ήρωες προχωρούν στα σκοτεινά...». Τραγουδά την «Περιμπανού» και την «Μπαλάντα του Ούρι» στα #sketa του Σωκράτη Μάλαμα με μια χαρακτηριστική άνεση, σαν να μιλά. Με την ίδια απλότητα και άνεση εμψύχωσε και τη Μάρθα Ρουλ στη «Σπασμένη Στάμνα» φέτος το χειμώνα στο Εθνικό Θέατρο.

Λόγω των υποχρεώσεων και του χρόνου που πάντα είναι λίγος είχαμε την ευκαιρία και τη χαρά να συνομιλήσουμε μαζί της διαδικτυακά. Την ευχαριστούμε από καρδιάς.

Ξεκινώντας τη συζήτησή μας, στεκόμαστε στην Ελευσίνα και σε μία «κλασική» ερώτηση: Ποιο ρόλο διαδραμάτισε η πόλη αυτή στο ταξίδι σας προς την Τέχνη;

Η Ελευσίνα ήταν πάντοτε μέσα μου κάτι σαν ποίημα. Οι μύθοι, η ιστορία της, τα χίλια πρόσωπά της μέσα στους αιώνες. Ένιωθα διαφορετική, κάπως προνομιούχα που γεννήθηκα και μεγάλωσα εδώ. Είναι τρανή πόλη. Κι ήταν πάντα συνδεδεμένη με τις τέχνες για μένα. Ο αρχαιολογικός χώρος με τις παραστάσεις κάθε καλοκαίρι με έκανε να αγαπήσω το θέατρο, η κινηματογραφική λήσχη με μύησε στον κόσμο του σινεμά, το θεατρικό εργαστήρι του Δήμου με καθόρισε. Αλλά και οι ποιητές που την τίμησαν, οι συνθέτες που την τραγούδησαν με έκαναν να την δω διαφορετικά. Ο Αισχύλος που ήταν κάτι σαν συγγενής για όλους εμάς που ζήσαμε ή ζούμε εδώ. Νομίζω πως ό,τι έγινα στην ζωή μου το χρωστώ σε μεγάλο βαθμό στην πόλη και τους ανθρώπους της.

Η Ελευσίνα, ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα, «βγήκε στον κόσμο το μπαλκόνι». Οι διάφορες εκδηλώσεις αναδεικνύουν την πραγματικότητα της πόλης και την πολύπλευρη ιστορία της;

Η πόλη αυτή θα έπρεπε να είναι πρωτεύουσα πολιτισμού και χωρίς τον επίσημο τίτλο. Πρέπει να το φροντίσουμε, να μην τελειώσει η γιορτή και γυρίσουμε ο καθένας στον μικρόκοσμό του. Είναι μια ευκαιρία να ανοίξει η συζήτηση για την παραγωγή πολιτιστικού έργου στην πόλη από τους ανθρώπους της. Έχω παρακολουθήσει ελάχιστα το πρόγραμμα της πολιτιστικής και δεν έχω δυστυχώς μια ολοκληρωμένη εικόνα για τα δρώμενα και τις παραγωγές που δημιουργούνται ή φιλοξενούνται στην Ελευσίνα και σε ποιον βαθμό αναδεικνύουν την πολύπλευρη ιστορία της. Εγώ και η ομάδα μου συμμετέχουμε στο πρόγραμμα της πολιτιστικής πρωτεύουσας με το Αττικό σχολείο αρχαίου δράματος που φέτος κλείνει έντεκα χρόνια παρουσίας στην πόλη και υιοθετήθηκε από την πολιτιστική πρωτεύουσα ως έργο παρακαταθήκης, γεγονός που μας έδωσε μεγάλη χαρά και κουράγιο. Θα ήθελα να είμαστε εδώ για πολλά χρόνια, εύχομαι να υπάρχουν κι άλλα έργα που θα παραμείνουν και μετά το τέλος της γιορτής. Το έχουμε ανάγκη.

Ο ποιητής αναφέρει σε ένα στίχο του «Είναι παιδιά πολλών ανθρώπων τα λόγια μας». Ποιος/ποιοι υπήρξαν για εσάς καλλιτεχνική κληρονομιά; Ό,τι με έχει συγκινήσει και με συγκινεί μέχρι σήμερα είναι η καλλιτεχνική μου κληρονομιά. Οι ποιητές, οι συνθέτες, οι ζωγράφοι, οι μουσικοί κι οι χορευτές που με ενέπνευσαν, οι ηθοποιοί κι οι σκηνοθέτες που θαυμάζω, τα τραγούδια κι οι χοροί, ο πλούτος της παράδοσης, τα έργα τέχνης που με έκαναν να ονειρεύομαι.

Η συνεργασία σας με το Θανάση Παπακωνσταντίνου έπαιξε ρόλο στη μουσική σας διαδρομή;

Η συνάντησή μου με τον Θανάση Παπακωνσταντίνου ήταν καθοριστική. Ήταν η πρώτη φορά που τραγούδησα σε μεγάλο ακροατήριο και ανακάλυψα την ερμηνευτική μου υπόσταση. Μέχρι τότε έπαιζα σε μικρούς χώρους, μουσικές σκηνές και θέατρα. Όχι πως δεν είχα αναμετρηθεί με τη σκηνή. Ως ηθοποιός είχα βρεθεί στη Επίδαυρο και σε άλλα θέατρα όπου έπαιζα για χιλιάδες κόσμο, αλλά δεν συγκρίνεται με τη μοναξιά και τη σοκαριστική έκθεση της συναυλίας. Είναι εμπειρία αποκαλυπτική. Ο Θανάσης μου έδινε χώρο απλόχερα, με φρόντιζε και με στήριζε πολύ. Με έβαλε στον κόσμο του, μοιράστηκε τις σκέψεις και τις δημιουργίες του. Μου σύστησε επίσης σπουδαίους μουσικούς με τους οποίους συνεργάζομαι μέχρι σήμερα. Ήταν και παραμένει ένα μεγάλο κεφάλαιο στην ζωή μου.

Υπάρχουν χαρακτηριστικά που θεωρείτε πως πρέπει οπωσδήποτε να διαθέτει ένας καλλιτέχνης;

Να αγαπά την μελέτη και να μπορεί να μένει συγκεντρωμένος στην δουλειά του.

Τον χειμώνα που μας πέρασε το κοινό είχε την τύχη να σας απολαύσει στο ρόλο της Μάρθας Ρουλ στη «Σπασμένη Στάμνα» του Χάινριχ φον Κλάιστ, όπως και σε ένα guest, όπως συνηθίζεται να λέγεται, στην τηλεόραση. Τελικά το τραγούδι ή το θέατρο κατέχει την πρώτη θέση στην καρδιά σας;

Η διαρκής μελέτη και των δύο κατέχει την πρώτη θέση στην καρδιά μου. Δεν μπορώ να τα δω χωριστά. Θα ήθελα να τροφοδοτεί για πάντα το ένα το άλλο.

Τί είναι η ομάδα Baumstrasse/Δρόμος με δένδρα;

Η ομάδα Δρόμος με δέντρα δημιουργήθηκε το 2000 από εμένα και τον σύντροφο και συνεργάτη μου Βασίλη Μαντζούκη. Η ομάδα ασχολείται με την παραγωγή καλλιτεχνικών δρώμενων και έχει μεγάλο εκπαιδευτικό έργο.

Στα είκοσι τρία χρόνια της πορείας της η ομάδα έχει παρουσιάσει θεατρικές παραστάσεις και πειραματικά θεατρικά και μουσικά δρώμενα και έχει λάβει μέρος σε θεατρικά και μουσικά φεστιβάλ στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Διατηρούμε έναν χώρο εκπαίδευσης κι ένα θέατρο στην Αθήνα, όπου φιλοξενούμε εκτός από τις δικές μας παραγωγές, και καλλιτέχνες με τους οποίους νιώθουμε πως έχουμε κάποια συγγένεια. Στον χώρο πραγματοποιούνται καθ' όλη την διάρκεια του έτους εργαστήρια και σεμινάρια. Κάθε καλοκαίρι ερχόμαστε στην Ελευσίνα για το δεκαήμερο του Αττικού σχολείου αρχαίου δράματος.

Η συμπεριφορά/η στάση του Υπουργείου Πολιτισμού απέναντι στον καλλιτεχνικό κόσμο αποτελεί προσβολή μόνο στις σπουδές και τα εργασιακά του δικαιώματα;

Η στάση του Υπουργείου αλλά και της πολιτικής εξουσίας απέναντι στους καλλιτέχνες είναι αμήχανη και συχνά ανόητη. Σπάνια θα συναντήσεις πολιτικό που δεν θεωρεί την Τέχνη πολυτέλεια και τους εργάτες της χομπίστες. Όταν δεν επενδύεις στον πολιτισμό, όταν απαξιώνεις τα καλλιτεχνικά επαγγέλματα κι όταν καταργείς ή συρρικνώνεις την καλλιτεχνική εκπαίδευση, έναν στόχο πετυχαίνεις: την δημιουργία υπηρετών ενός συστήματος που έχει μόνο σκοπό το κέρδος. Η Τέχνη διδάσκει την ελευθερία, η εξουσία δεν χρειάζεται ελεύθερους ανθρώπους. Τους φοβάται -και για αυτό τους απαξιώνει.

Η μεγάλη, ομολογουμένως, προσέλευση του κοινού στις θεατρικές και μουσικές σκηνές μπορεί να χαρακτηριστεί μορφή αντίστασης στην «επανάσταση του Netflix» και τον διετή εγκλεισμό μας;

Μακάρι να είναι μια μορφή αντίστασης. Αν ισχύει κάτι τέτοιο μπορούμε να είμαστε πιο αισιόδοξοι.

Είστε μία επιτυχημένη καλλιτέχνης με πολύπλευρη δράση. Αντιμετωπίζετε δυσκολίες, επειδή είστε γυναίκα;

Φυσικά και αντιμετωπίζω και ακόμα αντιμετωπίζω σεξιστικό ρατσισμό, όπως όλες οι εργαζόμενες γυναίκες σε όποιον χώρο κι αν βρίσκονται, ειδικά αν διαπρέπουν ή ξεχωρίζουν. Έχω κουραστεί να αγωνίζομαι για τα αυτονόητα: την ισότητα και τον σεβασμό. Είναι παρήγορο που έχει ανοίξει πάλι η συζήτηση για τη θέση της γυναίκας στην εποχή μας. Μακάρι να οδηγήσει κάπου. Οι γυναίκες πρέπει επιτέλους να σηκώσουν το ανάστημά τους. Πόσο περίεργο ακούγεται αυτό το 2023 κι όμως είναι η πικρή αλήθεια.

Σχέδια για το μέλλον;

Τον Ιούλιο θα είμαστε στην Ελευσίνα για το σχολείο μας. Ετοιμάζουμε ένα εξαιρετικό πρόγραμμα με εργαστήρια, μαθήματα, παραστάσεις, συναυλίες και διαλέξεις όλα φυσικά με ελεύθερη είσοδο όπως κάθε χρόνο. Το περιμένω με μεγάλη αγωνία και χαρά.

Το υπόλοιπο καλοκαίρι θα κάνω συναυλίες με την Δήμητρα Γαλάνη αλλά και με το δικό μου μουσικό σχήμα, και το φθινόπωρο θα ηχογραφήσω τον καινούργιο μου δίσκο με ποιήματα δικά μου μελοποιημένα από τον Μιχάλη Καλογεράκη σε ενορχήστρωση του Φώτη Σιώτα.

Δυστυχώς, τα περιστατικά ακραίας βίας και κακοποιήσεων ολοένα και πληθαίνουν στις μέρες μας. Ελλοχεύει ο κίνδυνος να αποτελούν, σε λίγο, μία αρρωστημένη «κανονικότητα»;

Δεν θα ξεχάσω ποτέ το βίντεο με τον βασανισμό και την εν ψυχρώ δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου και πόσο "έπαιξε" στις τηλεοπτικές εκπομπές. Σχεδόν εμμονικά στην τηλεόραση αλλά και στο διαδίκτυο ασχολούνται και αναπαράγουν όλα τα φριχτά που συμβαίνουν, τα αντιμετωπίζουν σαν σήριαλ. Κι υπάρχουν πολλοί που τα παρακολουθούν σαν σήριαλ. Είναι τρομαχτικό. Θέλω να πιστεύω πως ο κόσμος θα αντιδράσει, θα βγει στους δρόμους, όπως έγινε με το έγκλημα στα Τέμπη. Δεν αντέχεται η σκέψη πως θα συνηθίσουμε το πρόσωπο του τέρατος.

Τις τελευταίες ημέρες έχει επικρατήσει η φράση: «Τίποτα δε χάθηκε». Πιστεύετε ότι όλα είναι ανοιχτά μπροστά μας για μια κοινωνικοπολιτισμική αλλαγή;

Το εύχομαι με κάθε κύτταρό μου. Ναι, το πιστεύω. Δεν θέλω να χάσω την πίστη μου στον άνθρωπο.

“ *Η Ελευσίνα ήταν πάντοτε μέσα μου κάτι σαν ποίημα. Οι μύθοι, η ιστορία της, τα χίλια πρόσωπά της μέσα στους αιώνες.*

(...) οι ποιητές που την τίμησαν, οι συνθέτες που την τραγούδησαν με έκαναν να την δω διαφορετικά.

Ο Αισχύλος ήταν κάτι σαν συγγενής για όλους εμάς που ζήσαμε ή ζούμε εδώ. ”

Η Μάρθα Φριντζήλα γεννήθηκε στην Ελευσίνα το 1972. Σπούδασε θέατρο και τραγούδι. Από το 1993 δουλεύει ως επαγγελματίας ηθοποιός στο Εθνικό θέατρο και σε δημοτικά και ιδιωτικά θέατρα σε παραστάσεις αρχαίου, σύγχρονου δράματος και μουσικού θεάτρου. Έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες: Κώστα Τσιάνο, Νίκο Χαραλάμπους, Κοραή Δαμάτη, Σωτήρη Χατζάκη, Λυδία Κονιόρδου, Σταύρο Τσακίρη, Διαγόρα Χρονόπουλο, Jozef Frucek και Λίντα Καπετανέα, Νίκο Καραθάνο, Ακύλλα Καραζήση και άλλους.

Από το 1999 είναι σκηνοθέτης του θιάσου Δρόμος με Δέντρα με τον οποίο ανεβάζει παραστάσεις αρχαίου και σύγχρονου δράματος. Έχει σκηνοθετήσει: Αισχύλο (Προμηθέας Δεσμώτης, Πέρσες, Χοηφόροι), Σοφοκλή (Αίας, Φιλοκτήτης), Ευριπίδη (Μήδεια, Ίων, Ηλέκτρα, Βάκχες), Μάρκο Αντώνιο Φώσκολο (Φορτουνάτος), Μαριβώ (Η κληρονομιά), Αλφρέ ντε Μυσσέ (Δεν παίζουν με τον έρωτα, Τσάι στις Κοντέσσας Περγκόλι), Λαμπής (Η υπόθεση της οδού Λουρσίν), Νικολάι Λέσκοφ (Κατερίνα Ισμαήλοβα), Ράινερ Μαρία Ρίλκε (Ο Ξένος), Σάμιουελ Μπέκετ (Σκιρτήματα, Πώς να πω), Λιοντμίλλα Πετρουσέφσκαγια (Έρωτας), Μποστ (Φαύστα) κ.α

Από το 2008 συνεργάζεται με το Princeton University ως επισκέπτρια καθηγήτρια και με το Richard Stockton University of New Jersey όπου παραδίδει μαθήματα υποκριτικής. Ιδρυτικό μέλος του χώρου τέχνης κι εκπαίδευσης Baumstrasse/Δρόμος με δέντρα (www.dentra.gr) και του Αττικού σχολείου αρχαίου δράματος (www.attikosxoleio.gr).

Παράλληλα με το θέατρο εργάζεται ως τραγουδίστρια και έχει λάβει μέρος στη δισκογραφία και σε συναυλίες και φεστιβάλ στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Ο **Βασίλης Ηλιόπουλος** γεννήθηκε στην Ελευσίνα όπου τελείωσε το γυμνάσιο. Σπούδασε εσωτερική αρχιτεκτονική και design επίπλου στην Staatliche Akademie Der Bildenden Künste της Στουτγάρδης (Γερμανία). Στη συνέχεια πήρε το δίπλωμα του αρχιτέκτονα στο Technische Universität της ίδιας πόλης.

Εργάστηκε στη Γερμανία και στην Αθήνα σε αρχιτεκτονικά γραφεία και σαν ελεύθερος επαγγελματίας (αρχιτεκτονική, διακόσμηση, έπιπλο. Το 1976 διδάσκει στα ΤΕΙ της Αθήνα στο τμήμα της Διακοσμητικής (ομάδα Design).

Το 1989 παίρνει τον τίτλο του Διδάκτορα αρχιτεκτονικής στο ΕΜΠ (τίτλος διατριβής: "Ο ρόλος της μορφής στο σχεδιασμό συνδέσεων").

Ανά καιρούς εκθέτει έργα ζωγραφικής και από το 1978 εκδίδει λογοτεχνικά βιβλία (πεζογραφία, ποίηση) όπως τα: Το ανάγλυφο του Λακρτειδή, Η κρυμμένη αρμονία του ελευσίνιου μύθου, Σκοπιά ονείρου, Χωρίς αναβάτη κ.α..

Ο Βασίλης Ηλιόπουλος ήταν παιδί της Κατασκήνωσης στη δεκαετία του '50 και αργότερα χρημάτισε αρχηγός της. Συμμετείχε σε πολλές Εκθέσεις Προσφοράς Έργων Τέχνης και Λόγου με πίνακες και βιβλία του όπως και η σύντροφος και σύζυγός του Λέττα Κουτσοχέρα.

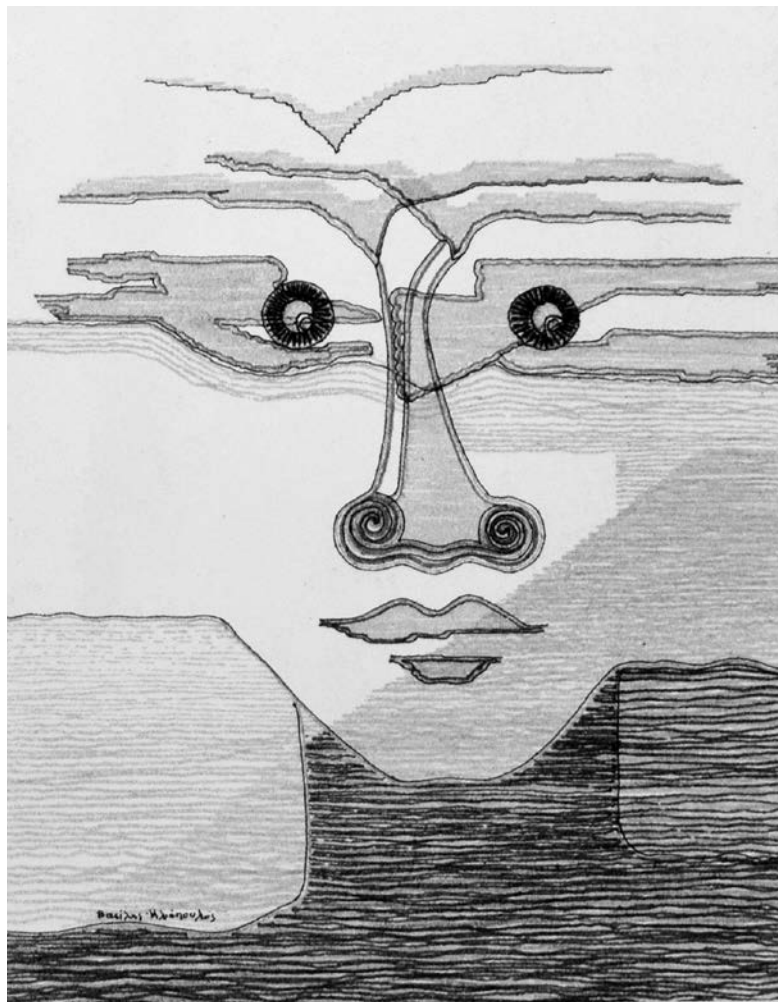
Ήταν άνθρωπος με βαθιά μόρφωση και μια πολυτάλαντη προσωπικότητα.

Έγραψε σειρά σημαντικών επιστημονικών/διδακτικών συγγραμμάτων, ενώ υπήρξε επίσης μεταφραστής πολλών επιστημονικών βιβλίων.

Η καλοσύνη του, το ενδιαφέρον του και η αγάπη του για το φοιτητικό του κοινό, ο πλούτος και το κύρος των γνώσεών του και η γενναιοδωρία με την οποία τις πρόσφερε, τον έκαναν σε όλους, έναν από τους πλέον αγαπητούς και σεβαστούς καθηγητές στο Τμήμα Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής.

Ο Βασίλης Ηλιόπουλος, ήταν ένας άνθρωπος της Τέχνης και της Λογοτεχνίας. Ζωγράφος, γλύπτης, ποιητής, δοκιμογράφος, με βαθιά ιστορική γνώση, πολύ ταλέντο, ευαισθησία και ανεξάντλητη δημιουργικότητα, αφήνει ένα πλούσιο, πολυσχιδές και αξιοθαύμαστο έργο, που σηματοδοτεί το άξιο πέρασμά του απ' αυτή τη ζωή.

Βασίλης Ηλιόπουλος

27η Έκθεση προσφοράς Έργων Τέχνης και Λόγου

Η Έκθεση προσφοράς θα γίνει από **9 έως 19 Οκτωβρίου 2023** στο Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα» στο Θησείο (το παλιό πιλοποιείο Πουλόπουλου) στην Ηρακλειδών σε **συνεργασία με τον Οργανισμό Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων**.

Βακιρτζής, Βαρλάμος, Θεοδωρόπουλος, Τέτσης, Μόραλης, Τσαρούχης, Χατζημιχάλη, Κομιανού είναι μερικοί από τους περισσότερους από πεντακόσιους Ζωγράφους, Χαράκτες και Γλύπτες που ανταποκρίθηκαν στο παρελθόν και τα έργα τους κόσμησαν τις Εκθέσεις μας όλα αυτά τα χρόνια. Απευθυνόμαστε σε όλους τους Καλλιτέχνες (Ζωγράφους, Χαράκτες, Γλύπτες) και ζητάμε να προσφέρουν ένα έργο τους και στους Συγγραφείς και Εκδοτικούς Οίκους για βιβλία τους που όχι μόνο θα κοσμήσουν την Έκθεση αλλά θα ενισχύσουν οικονομικά τις προσπάθειές μας για τη δωρεάν σίτιση και την ψυχοκοινωνική στήριξη των 140 παιδιών της Κατασκήνωσης.

Απαντήστε θετικά στην έκκλησή μας είτε τηλεφωνώντας στον Στρατή Πυρουνάκη (6936945206) είτε στέλνοντας ένα e-mail στο kataskinoseis@yahoo.com.

Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια

του Ιάκωβου Καμπανέλλη στο Θέατρο Τέχνης

Ναρκισσισμός/Εντυπωσιασμός, Τεχνική, Συναισθημα. Ένα τρίγωνο που, εν πολλοίς, αντικατοπτρίζει αρκετές από τις φετινές παραστάσεις. Στην πρώτη γωνία, αυτή του Ναρκισσισμού, τοποθετείται η τάση επιτήδευσης σκηνοθετών. Μία τάση ωστόσο κενή ουσίας, καθώς έγινε για λόγους εντυπωσιασμού. Τραπέζια πλήρη αφθονίας και καταναλωτικού κορεσμού διαλύονταν από το μαρτύριο της σταγόνας που έσταζε πάνω τους για δύο ώρες, ενώ ένας πίνακας στον τοίχο έδινε τη θέση του σε έναν άλλο, όλο και μικρότερο. Ηθοποιοί-σκηνοθέτες κραύγαζαν την προσωπική τους δυσκολία στο κοινό, έτσι, απλώς για να κραυγάζουν χωρίς τη διάθεση ελάχιστης μεταλαμπάδευσης αυτού του «κάτι», του διαφορετικού από τη δύσκολη καθημερινότητα όλων μας. Ηθοποιοί έπαιζαν/επιδείκνυναν το καλλίγραμμα σώμα τους, μέσα από τα ιερά λόγια των Αρχαίων Τραγωδών. Σκηνοθέτες έκαναν μεταγραφή του Ρώσου κλασικού. Μόνο που ο Ρώσος κλασικός, γι' αυτό λέγεται κλασικός. Δεν μεταγράφεται, δεν μετακενούνται, αλλά αποτελεί πηγή αναγνώσεων, ερμηνειών και κυρίως σκέψης. Μέχρι εκεί.

Αναφερόμενη στη δεύτερη γωνία, ομολογώ ότι όλες οι παραστάσεις είχαν άσογη τεχνική. Καλοκατασκευασμένα σκηνικά που εναλλάσσονταν με χαρακτηριστική ταχύτητα και ακρίβεια, όμορφα κοστούμια, συγχρονισμός κινήσεων, χρήση ψηφιακών μέσων.

Φτάνοντας τώρα στη γωνία του συναισθήματος, θα έλεγα ότι τέσσερις ήταν αυτές που με κέρδισαν (η Ράβδος, η Μηχανή του Τούρινγκ, η Σπασμένη Στάμνα και η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια). Από αυτές τις ξεχωριστές παραστάσεις, συγκίνηση μου προκαλεί, ακόμη και τώρα που γράφονται τούτες οι γραμμές, η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Πάννου Περλέγκα. Προτού προχωρήσω στην προσωπική οπτική της παράστασης, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι είναι άδικο να συγκρίνουμε τους ηθοποιούς που ενσάρκωσαν/εμπύχωσαν τους ρόλους του έργου με τη Μελίνα, τη Βέμπο, τη Ζουμπουλάκη, τον Φούντα, τον Παπαγιαννόπουλο και

τον Αλεξανδράκη. Θα ήταν άδικο για όλους, προγονόπληκτο και θα εξέπεμπε κακή ηθογραφία. Οι ηθοποιοί της παράστασης είχαν το δικό τους ειδικό βάρος, τη δική τους αξία, το δικό τους ήθος. Η Στέλλα της Εύας Σαουλίδου δεν είναι εκ πρώτης όψεως μοιραία. Είναι η γνήσια, ελκρινής γυναίκα που, σπάζοντας στερεότυπα και τις συμβάσεις, διεκδικεί τη δική της φωνή, τις επιλογές, το αληθινό έρωτα, όχι τον παντοτινό. Στη διεκδικησή της αυτή έρχεται αντιμέτωπη με τα «πρέπει» και τα «μη» μίας κοινωνίας που δεν υπήρξε κάποτε, στη δεκαετία του '50, αλλά μία χαρά καθορίζει τις ζωές των γυναικών το 2023. Μόνο που αυτή δεν υποχωρεί. Συγκρούεται με αρχετυπικούς ρόλους, με το συμφέρον και το βόλεμά της κι επιλέγει το θάνατο, μένοντας πιστή στη ρήση των Αρχαίων: *Αιρετώτερον το τιμίως αποθνήσκειν του ατίμως ζην*. Αυτό άλλωστε φαίνεται και στη σκηνή γνωριμίας/αναμέτρησης της Σαουλίδου με την Ανθή Ευστρατιάδου, μητέρας του Μίλτου. Μετά τη μονομαχία αυτή, η παράσταση απογειώνεται. Το κέντρο «Παράδεισος» και όλες οι ετοιμασίες του επικείμενου γάμου διαλύονται από την ίδια την πρωταγωνίστρια που φεύγει με τον Γιάννη Παπαδόπουλο, νεαρό μπογιατζή της γειτονιάς. Είπαμε: αιρετώτερον...

Το έργο αποτελεί γυναικεία υπόθεση κάτι που επιβεβαιώνεται και από τις ερμηνείες της Σοφίας Κόκκαλη, ως Μαρίας και της Ανθής Λυπηρίδου, ως Ανέτας. Οι άντρες, προφανώς ως σκηνοθετική οδηγία, ακολουθούν τον αρχετυπικό τους ρόλο. Αυτόν του εκμηδενισμού, της προσβολής της τιμής και της αυτοδικίας.

Η παράσταση ανέβηκε στο Θέατρο Τέχνης, στην οδό Φρυνίχου στην Πλάκα σε μία εποχή που οι καλλιτέχνες αγωνίζονταν για την υπεράσπιση στοιχειωδών και αναφαίρετων δικαιωμάτων, όπως το να μη γίνεται η «φωνή τους γραμμόφωνο» (λόγια της Στέλλας στο έργο), κάτι που αποτελεί προσφιλή συνήθεια, δεύτερη φύση πολλών θεσμικών φορέων που συγχέουν τη δημιουργία με τα series ψηφιακών πλατφορμών.

Πέπη Βατικιώτη

Η εκδρομή του «νεαρού κ. Τ. Ουΐλιαμς» ή «ο Μουρίνιο προπονεί στη Λίμνη...»

Πρωινό Παρασκευής 28 Οκτωβρίου 2022, ανήμερα εθνικής εορτής. Αργία και τριήμερο, ευκαιρία για μια ξέγνοιαστη εκδρομή. Ευκαιρία για «Ονειροπορεία» τεσσάρων αυτοκινήτων: Ο Πέτρος, η Μαρία κι ο Μήτσος με την «πραμάτεια» μας, ο Μάκης με τη Χριστίνα και τον Νικόλα, ο Δημήτρης με την Ιωάννα, την Αθηνά και τον Πάννη και ο Δημήτρης με την Πέπη και το «ονειροποράκι» μας, τη Φοίβη. Είχαμε καιρό να κάνουμε εκδρομή για παράσταση, δεδομένης και της πανδημίας. Η πρόσκληση του Πολιτιστικού Περιβαλλοντικού Συλλόγου Β. Εύβοιας και του Σωματείου Εθελοντών Δασοπροσβεστών - Διασωστών να παρουσιάσουμε την παράσταση «Ο νεαρός κύριος Τένεσσι Ουΐλιαμς» στη Λίμνη Ευβοίας ήταν, λοιπόν, καλοδεχούμενη.

Η χαρά κι ο ενθουσιασμός μας κατά τη διάρκεια της διαδρομής σκιάζεται όταν μπαίνουμε στην ευρύτερη περιοχή με τα καμένα. Οι μαυρισμένες πλαγιές δίνουν ακόμα μεγαλύτερη αξία στην θεατρική μας εξόρμηση. Νιώθουμε ως αυτονόητη την υποχρέωση να γίνουμε μια απειροελάχιστη σταγόνα ιωδίου στη χαοτική πληγή της τοπικής κοινωνίας.

Πρώτη στάση το «Δημοτικό Θέατρο Ελύμνιον» για να ξεφορτώσουμε σκηνικά και κοστούμια. Μια θεατρική σκηνή που κάποιοι άνθρωποι με μεράκι προσπαθούν να αναγεννήσουν για να δώσουν πολιτιστική πνοή στον πανέμορφο -πλην πληγωμένο- τόπο τους. «Ανιχνεύουμε» τον χώρο, «στήνουμε» το σκηνικό για την πρόβα του Σαββάτου, μοιραζόμαστε στα δωμάτια και πηγαίνουμε για φαγητό, με οδηγό τον φιλόξενο οικοδεσπότη μας, κ.Πάννη Καρατζούδη.

Το ίδιο βράδυ προσπαθούμε να χαλαρώσουμε και να προετοιμαστούμε για την παράσταση της επομένης με έναν τρόπο που ξέρουμε καλά, εκτός απ' αυτή καθ' αυτή τη θεατρική πράξη. Μεταξύ φαγητού, πιοτού και τραγουδιού σε ένα εξαιρετο καπηλειό ενισχύουμε τους ήδη ισχυρούς δεσμούς της θεατρικής μας παρέας. Όσο τουλάχιστον επιτρέπει το άγχος της σκηνοθετίδας η οποία, σαν προπονήτης ποδοσφαίρου πριν από αγώνα (π.χ. Μουρίνιο...), επιχειρεί να προλάβει κραυγές που μπορούν να επηρεάσουν την απόδοση μας...

Το Σάββατο ξημερώνει με χαλαρωτικό και ταυτόχρονα τονωτικό καφέ στη υπέροχη παραλία της Λίμνης. Η πρωινή πρόβα απαιτεί ανοιχτό μάτι και καλή διάθεση. Εξάλλου, η γαλήνη αυτού του πρωινού καφέ στη θάλασσα μας φέρνει ακόμη πιο κοντά στην «ψυχή» του θεάτρου που προσπαθούμε να υπηρετήσουμε.

Οι μικρές αλλαγές της Μαρίας στην πρόβα αποδεικνύουν πως οι ήρωες του Τένεσσι Ουΐλιαμς «πατάνε γερά στα πόδια» τους. Ακολουθεί φαγητό και απαραίτητως ξεκούραση -κατ' εντολή «Μουρίνιο»... - ενόψει της βραδυής παράστασης.

Από νωρίς το απόγευμα είμαστε στο θέατρο. Οι δύο Δημήτρηδες κι ο Πάννης, ακούραστοι αρωγοί των «Ονειροπόρων», τρέχουν για όλα και φροντίζουν απίθανες λεπτομέρειες. Στα καμαρίνια εμείς φοράμε τα κοστούμια μας σε σώμα και ψυχή ώστε να μεταμορφωθούμε. Ένα ποτήρι κρασί ή Jack Daniels χαλαρώνει τους μύες και «λύνει» τη γλώσσα...

Ο κόσμος βρίσκεται στις θέσεις του. Τα φώτα σβήνουν. Η αίθουσα «πλημμυρίζει» από την εξαίρετη, πρωτότυπη, μουσική του Μιχάλη Κονταξάκη από τους Encardia. Κι εμείς επί σκηνής συστήνουμε στο κοινό της Λίμνης Ευβοίας τους ήρωες του Τένεσσι Ουΐλιαμς. Ο Ρούνι κι η Τζέην ξεσκίζουν ο ένας τον άλλον και μαζί τα όνειρα τους, η Βέρα κι ο Ντένις αρκούνται σε σύντομες ονειροπολήσεις που συντρίβει ο Τζο, ο κ.Παραντάς εμφυσεί το Αύριο στη νεαρή Βίβιαν πριν ο ίδιος παραδοθεί στη λήθη κι ο κ.Λώρενς επιχειρεί να γιατρέψει την ψυχή της κας Πίμποντι με τα ίδια της τα σημάδια. Οι θεατές χειροκροτούν ενθουσιασμένοι. Όλα πήγαν καλά! Όπως και στην έξοδο για φαγητό που ακολουθεί, πάντα με συντροφιά τους φιλόξενους οικοδεσπότες μας. Απόψε ο «Μουρίνιο» δεν θέτει περιορισμούς. Ο «αγώνας» έχει δοθεί κι έχει κερδηθεί!

Το πρωί της Κυριακής μας βρίσκει αποκαμωμένους, μα «χορτάτους». Ο καφές στην πανέμορφη παραλία έχει μια δόση μελαγχολίας, αφού η εκδρομή τελειώνει. Σχεδόν μηχανικά ξαναφορώνουμε σκηνικά και κοστούμια και παίρνουμε τον δρόμο της επιστροφής. Επιστροφή που περιλαμβάνει και (εκπαιδευτική) επίσκεψη στις εγκαταστάσεις των μανιταριών «Δίρφυς» στη Στενή, καθώς ο Λευτέρης, ένας εκ των ιδιοκτητών, είναι παλιός μαθητής του Πέτρου. Και φυσικά τελευταίο φαγοπότι με θαλασσινά, κατακλείδα σε μια αξέχαστη εκδρομή γεμάτη θέατρο, αγωνία, κέφι, φαγητό, ποτό, γέλια, πειράγματα, φιλία και κοινό όνειρο. Μια εκδρομή των «Ονειροπόρων». Πάντα με το βλέμμα στην επόμενη... Και παράσταση και εκδρομή!

Νικόλας Καμακάρης

Σκόρπιες σκέψεις για τα πάντα, για οπουδήποτε και όλα ταυτόχρονα

με αφορμή το *Τα Πάντα Όλα* των Danial Kwan και Daniel Scheinert

Πριν ένα χρόνο μία μικρή ταινία κάνει την εμφάνισή της στις αίθουσες με τον τίτλο *Τα Πάντα Όλα* (Everything Everywhere All at Once). Με ένα εξαιρετικό επιτελείο ηθοποιών, που δεν ήταν όμως ονόματα που θα προσέλκυαν κόσμο στις αίθουσες, δύο δημιουργούς στη δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία τους, μία μικρή εταιρεία παραγωγής και με μία ιδέα που ήδη είχε υιοθετηθεί από ταινίες με μεγαλύτερο προϋπολογισμό και ισχυρό μάρκετινγκ, θα περίμενε κανείς ότι θα χαθεί στο πλήθος των ταινιών που διανέμονται. Αρκετές κριτικές την παρουσίασαν ως παρωδία ταινιών υπερηρώων και την προσπέρασαν ως άλλη μία ταινία με ενδιαφέρουσες προθέσεις αλλά χωρίς να έχει να πει κάτι το ουσιαστικό. Όλα έδειχναν ότι θα παρέμενε μία ταινία ειδικού ενδιαφέροντος, μέχρι που έφτασε η εποχή των βραβείων και το *Τα Πάντα Όλα* πρωταγωνίστησε στις βασικές κατηγορίες, προς έκπληξη όσων αμφισβήτησαν την ανάγκη μίας τόσο πολύπλοκης παρουσίασης μίας, κατά βάση ιστορίας διαγενεακού άγχους.

Προσωπική μου άποψη παραμένει ότι μία ιστορία, η οποία εξελίσσεται σε διαφορετικά σύμπαντα, όπου οι χαρακτήρες αλλάζουν μορφή, έχουν ζήσει διαφορετικές εκδοχές της ζωής τους, αλλά οι συγκρούσεις μεταξύ γονέων και παιδιών δεν ισορροπούν εξαιτίας ενός απάνθρωπου συστήματος, που δημιουργεί απατηλά όνειρά και στην ουσία παράγει άγχος, είναι ένας ακριβής τρόπος αποτύπωσης του διαγενεακού άγχους.

Η Έβελιν, Αμερικανίδα κινέζικης καταγωγής, πρέπει να τρέχει την οικογενειακή επιχείρηση που δεν ήταν το όνειρό ζωής, να επιβιώσει σε ένα γάμο που έχει βαλτώσει, να αντιμετωπίσει την εφορία, τις έμφυλες και φυλετικές διακρίσεις, να επικοινωνήσει με την έφηβη κόρη της και να αντιμετωπίσει τον παραδοσιακό και κριτικό πατέρα της, ο οποίος έρχεται για επίσκεψη. Οι δημιουργοί της ταινίας, Danial Kwan και Daniel Scheinert, δεν προσπαθούν να απαλύνουν τον πόνο της Έβελιν σε καμία από τις εκδοχές της που βλέπουμε. Ακόμη και στις πραγματικότητες που η ζωή της έχει πάρει άλλη τροπή, που αποκτά υπερδυνάμεις, ή δεν είναι καν άνθρωπος, οι συγκρούσεις και οι αποτυχίες είναι παρούσες και οι διαπροσωπικές σχέσεις δε λειτουργούν. Οι σκη-

νοθέτες τονίζουν τις ομοιότητες μέσα από την αφήγηση και τις διαφορές μέσα από μία έκρηξη εικονογραφήσεων και αναφορών σε ταινίες και έργα τέχνης, διατηρώντας το χιούμορ τους, αποφεύγοντας το δράμα και τις από μηχανής λύσεις. Οι δύο δημιουργοί φροντίζουν να εκμεταλλευτούν τις δυνατότητες που δίνει το μοτίβο των παράλληλων πραγματικοτήτων, όχι σε μία απλή προσέγγιση «τι θα γινόταν αν» όπου κάπου κρύβεται ένα ευτυχές τέλος, αλλά μέσα από σισύφειους άθλους.

Είτε ως αλληγορία για τις οικογενειακές προκλήσεις του 21ου αιώνα, είτε ως οπτική απόδοση των πολλαπλών επιπέδων του άγχους, είτε ως επιστημονική φαντασία η ταινία δεν αποτελείται απλώς από πυροτεχνήματα και θέαμα. Παραμένει μία πολύπλοκη ταινία, πλούσια σε αναφορές στον κινηματογράφο και την τέχνη, που αναμιγνύει ζητήματα φυλής, φύλου, τάξης, σεξουαλικότητας, ηλικίας, αποδοχής και τον άθλο να ολοκληρώσεις με επιτυχία τη φορολογική σου δήλωση, και όπως κάθε άλλη ταινία δε θα τύχει πλήρους αποδοχής. Παραμένει όμως μία ακτίδα φωτός, ότι δε χρειάζεται να παίζει κανείς με τους κανόνες του συστήματος για να μπορέσει να πετύχει κάτι. Ακόμη και αν δεν αλλάξει τον κόσμο και τον τρόπο παραγωγής και κατανάλωσης των ταινιών, σίγουρα έδειξε, ότι υπάρχει και μία εναλλακτική.

Για αυτή την εναλλακτική οδό, χωρίς μεγάλους χρηματοδότες, χωρίς μεγάλα ονόματα, χωρίς ένα εύκολο σενάριο, η οποία κατάφερε να ξεχωρίσει ανάμεσα σε ταινίες υψηλού προϋπολογισμού που φαινόταν να έχουν το μονοπώλιο της ιδέας των παράλληλων πραγματικοτήτων, το *Τα Πάντα Όλα* είναι άξιο αναφοράς στο Θρόνισμα. Γιατί όσα κατάφερε εκτός οθόνης μου θυμίζουν την απίστευτη προσπάθεια, που γίνεται κατά τη διάρκεια του χειμώνα να βρεθούν οι πόροι για την κατασκήνωση, χωρίς να υποκύπτει στο κυρίαρχο μοντέλο νεοφιλελεύθερου εθελοντισμού. Γιατί όσα δείχνει επί της οθόνης μου θυμίζουν, ότι για τρεις εβδομάδες το καλοκαίρι τα Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα είναι ένα παράλληλο σύμπαν αγάπης χωρίς την ανάγκη υπερδυνάμεων για να μεταφερθούμε εκεί.

Φοίβος Καλλίτσης

Surf-ink!

Το διαδίκτυο είναι ένα από τα σημαντικότερα επιτεύγματα του ανθρώπου (όχι των εταιρειών) και είναι το "μέρος" που μπορεί ο καθένας μας να διαβάσει και να γράψει ό,τι μούρδα θέλει! Δηλαδή το μέσο, αν και σημαντικό, δεν θα ήταν τίποτε χωρίς το περιεχόμενό του, και το περιεχόμενό του το δημιουργείς εσύ και εγώ όταν (δια)μοιραζόμαστε υλικό. Κόντρα βέβαια στη πρώτη μου πρόταση, υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι σε όλο τον κόσμο που επιλέγουν αντί για μούρδες να παράγουν και να μας παρουσιάζουν ολοκληρωμένο και εμπειρισταμένο έργο. Με βάση λοιπόν μια κουλτούρα διαμοιρασμού, που διέπει το διαδίκτυο, αλλά και καλής διάθεσης, κάποιοι εκμεταλλεύονται την τεχνολογία που μας δίνεται, για να κάνουν τη γνώση που κατέχουν προσιτή και ανοικτή σε κριτική και διασταύρωση. Πριν αρχίσουμε λοιπόν, να σημειώσουμε πως αν παρατηρείτε ότι διαβάσετε πολλές ή μόνο μούρδες στο διαδίκτυο, δεν φταίει η υπερπληθώρα πληροφορίας ή η δυνατότητα έκφρασης του "καθενός" και ποτέ δεν είναι αργά για να επανεξετάσετε τα φίλτρα σας! Έτσι λοιπόν, ξεκινώντας μια νέα στήλη στο περιοδικό, θα παρουσιάζουμε γωνίες του internet που πιστεύουμε ότι κάτι έχουν να πουν.

Info-war.gr

Η πρώτη τέτοια "γωνιά" που μου ήρθε στο νου είναι το info-war.gr του Άρη Χατζηστεφάνου, ένα site με κείμενα, podcast (ηχητικά) αλλά και βίντεο. Μάλλον βασικότερο όλων είναι τα podcast, ηχητικά ταξίδια πάνω σε διάφορα επίκαιρα και ιστορικά θέματα με μουσική επένδυση όλων των ειδών. Οι τίτλοι των podcast, μπορούμε να πούμε ότι είναι μια εξεζητημένη μορφή click bait, περιγράφουν πάνω κάτω ποιο είναι το θέμα αλλά είναι γραμμένοι έτσι ώστε να σε προβοκάρουν να δεις που το πάει ή για την ακρίβεια πώς το πάει εκεί που το πάει π.χ. "Ένα πλαστικό καλαμάκι δεν φέρνει την άνοιξη" ή "Η Μαίρη Πόπινς και ο τραπεζικός πανικός". Μια εκπομπή info-war είναι λογικές μεταπηδήσεις από αναφορά σε αναφορά, που στο τέλος συνοψίζουν την ανάλυση ενός κεντρικού θέματος, αλλά όχι πάντα! Οι μουσικές που το ντύνουν συνήθως είναι καλές, σχετίζονται ή κάπως κολλάνε με το θέμα και συχνά αποτελούν αιτία για άλλη μια μικρή αναφορά, που θα σε πάει για λίγο κάπου αλλού! Η συρραφή αφήγησης, μουσικής, δανεικών ηχητικών και σχολίων είναι τουλάχιστον μελετημένη, έχει φλόου, κρατάει αμείωτο το ενδιαφέρον και αν είσαι προσεκτικός θα θυμάσαι πως ξεκίνησε η εκπομπή! Θέματα που συνήθως δεν είναι καθόλου ανάλαφρα, αφηγούνται με ηρεμία, εμπειρισταμένα, και δημιουργούν ένα πολύ ευχάριστο άκουσμα. Οι δημοσιεύσεις και αναδημοσιεύσεις των εκπομπών είναι πάντα επίκαιρες και μπορείς να τις ακούσεις ξανά και ξανά.

Νίκος Καλλίσης

Κορίτσι, γυναίκα, άλλο

Bernardine Evaristo, Μετάφραση Ρένα Χατχουτ (Εκδόσεις Gutenberg)

Η Μπερναρντίν Εβαρίστο είναι μαύρη καθηγήτρια δημιουργικής γραφής στο Brunel University στο Λονδίνο, από Αγγλίδα μητέρα και Νιγηριανό πατέρα.

Σ' αυτό το μυθιστόρημα παρουσιάζει τις ιστορίες 12 μαύρων γυναικών πρώτης και δεύτερης γενιάς μεταναστών στη Μ. Βρετανία. Στο βιβλίο δεν υπάρχει κεντρική πρωταγωνίστρια αλλά πολλές γυναίκες που μέσα από τις ιστορίες τους αλληλοσυμπληρώνονται και συστήνουν ένα εκρηκτικό πολυφωνικό αφήγημα. Δώδεκα γυναίκες, όλες μαύρες ή μιγάδες, κάθε ηλικίας ή με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό, που έχουν βιώσει τις κοινωνικές διακρίσεις, το ρατσισμό και τις δυσκολίες της καθημερινότητας, πλούσιες ή φτωχές και οι οποίες διεκδικούν μια θέση σε μια διαρκώς μεταβαλλόμενη πολυεθνική κοινωνία, όπως αυτή της Αγγλίας.

Μέσα από το βιβλίο διακρίνουμε μια άλλη, διαφορετική προσέγγιση της οικογένειας και του έρωτα, καθώς και τον αγώνα για την επαγγελματική καταξίωση. Μια άλλη ματιά προσέγγισης της γυναικείας σκέψης και ταυτότητας, πιο ανατρεπτική και διαφορετική. Από άποψη δομής, το βιβλίο χωρίζεται σε τέσσερα κεφάλαια. Καθένα παρουσιάζει τη ζωή τριών γυναικών που έχουν επαγγελματική ή σχέση συγγένειας με τις άλλες. Σε πρώτο πλάνο οι προσωπικές ιστορίες 12 γυναικών, σε δεύτερο πλάνο έχουμε μια ενδιαφέρουσα τοιχογραφία της βρετανικής κοινωνίας σε βάθος μισού αιώνα με αναφορές στην Αφρική και την Αμερική.

Ένα πολυπρισματικό μυθιστόρημα που προβάλλει την έμφυλη και φυλετική καταπίεση ή επιχειρεί να αναδείξει τον τρόπο με τον οποίο οι γυναίκες -ετεροφυλόφιλες, ομοφυλόφιλες, εξαρτημένες, ανεξάρτητες, μαχητικές κ.α. παλεύουν μέσα στο συμβατικό κοινωνικό πλαίσιο, κατακτούν την αυτοσυνειδησία τους και επιβάλλονται με τη δική τους φωνή.

Η Εβαρίστο είναι η πρώτη μαύρη γυναίκα που κερδίζει το βραβείο Booker (2019). Έχει γράψει αρκετά βιβλία, έχει αρθρογραφήσει σε περιοδικά και έχει βραβευτεί επανειλημμένα. Τα θέματά της είναι εμπνευσμένα από την πολυπολιτισμικότητα και τις ανισότητες εις βάρος των γυναικών.

Ήχος, Κάμερα, Κλακέτα – "Η ζωή μου χωρίς μοντάζ"

Δημήτρης Μακρής (Εκδόσεις OTAN)

Εδώ έχουμε μια γοητευτική αυτοβιογραφία. Ένα υπέροχο ταξίδι στον κόσμο του κινηματογράφου, της τηλεόρασης και του θεάτρου.

Ο συγγραφέας ξεκινάει με μια αναδρομή στα παιδικά και νεανικά του χρόνια, αναφέροντας τα πρόσωπα που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη ζωή του (γονείς, θείος, φίλοι, δασκάλα των γερμανικών) και συνεχίζει περιγράφοντας πώς κατάφερε να εκπληρώσει ένα δύσκολο για την εποχή του όνειρο, να γίνει σκηνοθέτης. Το πιο γοητευτικό στοιχείο όμως της αφήγησης στο βιβλίο είναι η αναφορά στον χώρο του κινηματογράφου και της τηλεόρασης, τα χρόνια που έζησε στην Ιταλία και αργότερα στην Ελλάδα, όπου γύρισε αρκετές ενδιαφέρουσες ταινίες και γνώρισε πολλούς διάσημους ηθοποιούς και σκηνοθέτες.

Ο συγγραφέας περιγράφοντας τη δουλειά του στον χώρο του κινηματογράφου και της τηλεόρασης, ειδικά στην Ιταλία, παρουσιάζει μια εποχή που έχει περάσει οριστικά.

Ακολουθεί η αναφορά του στη δημιουργία ταινιών μεγάλου μήκους, διανθισμένη με σχόλια για πρόσωπα και γεγονότα που σημάδεψαν την Ελλάδα (περίοδος Χούντας του 1967 και μεταπολίτευση).

Μέσα από την αυτοβιογραφία αυτή διακρίνουμε έναν άνθρωπο προοδευτικό, αγωνιστή, αλτρουιστή, που έβαλε με το έργο του ένα λιθαράκι στον πολιτισμό της χώρας του. Το βιβλίο διαβάζεται πολύ ευχάριστα.

Μάρθα Δελή

μικρό οδοιπορικό

Μάρτιος-Μάιος, Παιδική Χαρά

Ανεβαίνουμε πολλές φορές και βλέπουμε μια νέα Παιδική Χαρά να va γεννιέται. Τον Ιούνιο είναι έτοιμη.

Μάρτιος-Ιούνιος, Σεμινάρια

Πραγματοποιούνται 6 συνεδρίες διάρκειας 25 ωρών που παρακολουθούν περισσότεροι από 60 εθελοντές.

Μάρτιος-Ιούνιος, Εργασίες

Παρά τις πολλές μέρες με κακοκαιρία, γίνονται οι εργασίες για την αποκατάσταση των δικτύων ύδρευσης, αποχέτευσης, πυρόσβεσης και παροχής ηλεκτρικού ρεύματος που έχουν υποστεί σημαντικές ζημιές από την πυρκαγιά του Αυγούστου του 2021 ενώ φυτεύονται και αρκετά δένδρα στη θέση των καμένων.

Το τριήμερο 3,4 και 5 Ιουνίου 40 εθελοντές ανεβαίνουν στην Κατασκήνωση και με πολλή όρεξη και κέφι κάνουν εργασίες συντήρησης και καθαρισμών.

Ιούνιος, ΝΑΙ στην Κατασκήνωση

Οι ιθύνοντες «ξεχνούν» τον κορωνοϊό και επιτρέπεται η λειτουργία των Κατασκηνώσεων με διάφορα «συνιστάται». Παίρνουμε για τρίτη χρονιά το ρίσκο να λειτουργήσουμε την Κατασκήνωση μέσα στην πανδημία, γιατί τα παιδιά την έχουν μεγάλη ανάγκη.

Ιούνιος, εγγραφές παιδιών

Η Μαρία έχει τη γενική ευθύνη και συνεργάζεται με το Γιώργο Χ. για τα παιδιά από την Ελευσίνα.

Θα φιλοξενήσουμε όλα τα παιδιά από την Ελευσίνα, που πηγαίνουν στη Φιλική Φωλιά και άλλα που οι γονείς τους ξέρουν την Κατασκήνωση, ενώ από άλλες περιοχές θα μας έρθουν παιδιά που πρότειναν η Παιδόπολη Αλίου, τα Παιδικά Χωριά SOS Βάρης, ο Ξενώνας Little Pugad, η Δομή Προσφύγων Ελευσίνας, το hotspot του Ελαιώνα, η Νήσος, και ο Σύλλογος Μερίμνης Αηλίκων.

Ιούνιος-Ιούλιος, Λαχείο και χορηγίες

Για 6 μόνο μέρες κυκλοφορεί το Λαχείο που πηγαίνει αρκετά καλά αφού διατίθενται περίπου 6.000 λαχνοί. Οι χορηγίες χρημάτων είναι μέτριες, ενώ οι χορηγίες τροφίμων και υλικών είναι σημαντικές.

Η Κατασκήνωση θα λειτουργήσει όπως πάντα με υψηλές προδιαγραφές σίτισης και διαμονής.

Ιούνιος, Έλληνες και ξένοι εθελοντές

Πολλά νέα πρόσωπα προστίθενται στην παρέα: Βασίλης, Γιάννος Α., Χάρης, Ελένη, Κατερίνα Σ., Αφροδίτη, Ελένη, Μαρσιάντρα, Κατερίνα Μ., Μαρία Β., Νεφέλη, Δημήτρης Χ., Φωτεινή, Ελευθερία, Αντωνέλα, Ναταλία και επανέρχεται μετά από χρόνια ο Θωμάς Σ. Δεν καταφέρνουμε και πάλι να κάνουμε workcamp με ξένους εθελοντές και η στελέχωση της κουζίνας είναι προβληματική με πολλούς part-time εθελοντές. Όμως με πολλές ατομικές υπερβάσεις τα καταφέρνουμε! Όλοι έχουν πιστοποιητικά υγείας, εμβολιάζονται ή κάνουν rapid test, και ... δεν έχουν βεβαρυσμένο ποινικό μητρώο!

27 Ιουνίου, Οργανωτική συνάντηση

Η Οργανωτική γίνεται και πάλι στο Πάρκο Ελευθερίας κάτω από το άγαλμα του Βενιζέλου. Τονίζουμε τη σημασία των πρωτοκόλλων που θα ισχύσουν, την κλειστή πύλη της Κατασκήνωσης και τις υπερβάσεις που πρέπει να γίνουν από όλους και κυρίως από όσους θα είναι στην Κουζίνα.

Ο Πέτρος, που θα είναι Διευθυντής, ανακοινώνει τη σύνθεση και με καθολική ψηφοφορία αποφασίζεται ότι οι κραυγές των ομάδων θα έχουν θέμα τα "Πουλιά"!

2-5 Ιουλίου, Προκατασκηνοτική

Η προκατασκηνοτική διαρκεί από Σάββατο μέχρι Τρίτη αφού οι δουλειές είναι πολλές και θέλουμε χρόνο για να είμαστε απόλυτα έτοιμοι για την υποδοχή των παιδιών: Κουζίνα, τραπεζαρίες, σκηνές, κρεβάτια, τουαλέτες, γήπεδα, μαγείρεμα και "Λ" για τους τελευταίους προσελθόντες κάθε μέρας. Πάντα υπάρχει καλό φαγητό, μεσημεριανή σίεστα και καλή παρέα.

Την Τρίτη το απόγευμα είμαστε όλοι εκεί και κάνουμε τα τελευταία σεμινάρια.

6 Ιουλίου, τα παιδιά φθάνουν

Η παραλαβή των παιδιών γίνεται με rapid test, μάσκες και θερμομετρήσεις στην Ελευσίνα και στην πύλη της Κατασκήνωσης.

Ήταν μια πολύ καλή Κατασκήνωση που «βασανίστηκε» περισσότερο από τον κορωνοϊό αλλά

τον Μάιο του 2022 φτάνει σε σας το τεύχος 25 κι από τότε πολλά έγιναν στον μικρό μας χώρο...

οι εθελοντές με την εμπειρία τους και κυρίως με την ευελιξία τους, πήραν γρήγορα τις αποφάσεις, που κάθε φορά έπρεπε. Η δική μας Κατασκήνωση λειτουργήσε, σε αντίθεση με πολλές άλλες που έκλεισαν, και ήταν όμορφη, καθαρή, δημιουργική, ειρηνική, χωρίς τσακωμούς και γκρίνιες, γεμάτη με χαρούμενα παιδικά και νεανικά πρόσωπα. Υπήρχε κέφι, πνοή και αναπτύχθηκαν έντονα θετικά συναισθήματα. Τελικά όλοι νοιώθουμε τυχεροί που ήμασταν και φέτος εκεί. Το κλείσιμο της Κατασκήνωσης με τους εθελοντές σε ένα μεγάλο κύκλο να διαβάζουν όσα έγραψαν σαν παρακαταθήκη στις επόμενες γενιές ήταν συγκινητικό και έδειξε, ότι αυτή η ομαδική προσπάθεια έχει μέλλον που υπόσχεται πολλά. Πάντα θα φτιάχνουμε την 20ήμερη ουτοπική μας κοινωνία και θα δείχνουμε ένα όμορφο δρόμο στα παιδιά και τους νέους.

Η γιορτή των φίλων δυστυχώς ματαιώθηκε!

Ιούλιος, Επισκέψεις

Η ετήσια επιθεώρηση της TUV Hellas, πηγαίνει καλά και εξακολουθούν να ισχύουν οι πιστοποιήσεις ISO 9001/2015 και 22000.

24 Ιουλίου, τα παιδιά φεύγουν

Οι τελευταίες μέρες περιλαμβάνουν, όπως πάντα, τους αγώνες στίβου, το κοινό βραδινό τραπέζι με τους εθελοντές να φορούν λαμπρές στολές, τη Χειροτεχνία με τα κοσμήματα, το Μεγάλο Παιχνίδι της Κατασκήνωσης, τη Συναυλία για τους μεγάλους, αντί για το party, στην τελευταία Ψυχαγωγία και την τελευταία Σημαία όπου παιδιά και εθελοντές δακρύζουν αποχαιρετώντας τη ζωή που τους αξίζει και δικαιούνται. Και του χρόνου!

26 Ιουλίου, η Κατασκήνωση κλείνει

Στη μετακατασκηνοτική μένουν όλοι αφού κανένας δεν θέλει να φύγει. Είμαστε πολλοί και ορεξάτοι και το μάζεμα γίνεται γρήγορα. Πριν κλείσουμε την πύλη ρίχνουμε μια τελευταία ματιά. Όλα είναι τακτοποιημένα και καθαρά.

Στο Θρόνισμα των πνύκων της Κατασκήνωσης θα ταξιδεύει πια η ιστορία και της φετινής Κατασκήνωσης, που ήταν τόσο περίεργη με τις συνεχείς αλλαγές λόγω κορωνοϊού, αλλά είχε πολλές όμορφες, χαρούμενες, ειρηνικές και συγκινητικές στιγμές.

Οκτώβριος, Γλέντι με παραδοσιακή μουσική

Το γλέντι για να ακούσουμε παραδοσιακή Μουσική στην Κατασκήνωση έγινε το Σάββατο 15 Οκτωβρίου 2022 παρά τη βροχή και το κρύο. **200 τολμηροί άνθρωποι κάθε ηλικίας** βρέθηκαν μαζί μας στην Κατασκήνωση. Το πλούσιο γεύμα, δημιουργία του **chef Μήτσος** και των βοηθών του, ήταν γευστικότατο και ο **Νίκος Αρμάγος** με άλλους 6 φίλους του μουσικούς έπαιξαν μέχρι τα μεσάνυχτα προκαλώντας ένα χορευτικό ξεφάντωμα. Τα έξοδα καλύφθηκαν και με το παραπάνω με τη συμμετοχή όσων παρabraβρέθηκαν και έμειναν χρήματα στο Ταμείο.

Οκτώβριος, απολογισμός δράσης

Ο κύκλος της Κατασκήνωσης του 2022 ολοκληρώθηκε με τον απολογισμό της που έγινε το Σάββατο 22 Οκτωβρίου 2022. Συγκεντρώθηκαν **40 από τους εθελοντές** που συμμετείχαν στη φετινή Κατασκήνωση και συζήτησαν για τις δυσκολίες που δημιούργησε στο πρόγραμμα η πανδημία, την εξαιρετική αντιμετώπιση των εθελοντών στα προβλήματα, ενώ τονίστηκε από όλους το πόσο απαραίτητη ήταν η Κατασκήνωση για τη ψυχική και σωματική υγεία των παιδιών, που φιλοξενήθηκαν δωρεάν. Διατυπώθηκαν προτάσεις που θα συζητηθούν στη διάρκεια του χειμώνα για όσα πρέπει να γίνουν για να ετοιμαστεί η **Κατασκήνωση του 2023, που έχει στόχο να φιλοξενήσει περισσότερα παιδιά με ακόμα πιο εκπαιδευμένα στελέχη.**

Νοέμβριος-Απρίλιος, Εργασίες

Οργανώνονται εξορμήσεις για να επουλωθούν οι πληγές που άφησε η πυρκαγιά. Κόβουμε τα καμένα δένδρα που είναι επικίνδυνα να πέσουν και να κάνουν ζημιές, ανοίγουμε τον δρόμο της πυρόσβεσης βάζουμε νέες πόρτες στην περίφραξη, φυτεύουμε κι άλλα δένδρα για σκιά...

Νοέμβριος, Γ.Σ. των μελών, εκλογές, Νέο Δ.Σ.

Στις 23 Νοεμβρίου 2022, στο χώρο της ΘΡΥΑΛΛΙΔΑΣ στο Θησείο, έγινε η Τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Σωματείου. Στη Γενική Συνέλευση παρουσιάστηκε ο απολογισμός δράσης του απερχόμενου Δ.Σ. και διαβάστηκε η Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής, που εγκρίθηκαν παμψηφεί από τα μέλη του Σωματείου.

Στις εκλογές που ακολούθησαν ψήφισαν 42 από τα 51 ταμειακά εντάξει μέλη και το νέο Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σώμα στις 28-11-2022 με Πρόεδρο τη **Ρίτα Ζαμπάλου**, Αντιπρόεδρο το **Νίκο Καλλίτση**, Γενικό Γραμματέα τον **Δημήτρη Αντωνίου**, Ταμία το **Στρατή Πυρουνάκη**, Ειδική Γραμματέα την **Χρυσή Πυρουνάκη**, Σύμβουλο Δημοσίων Σχέσεων το **Σηλίο Πέτσα** και Συμβούλους τους **Αλέξανδρο Κυτίνο**, **Μάρκο Μπότσαρη** και **Σπύρο Θωμά**.

Στην Εξελεγκτική επιτροπή εκλέχτηκαν οι **Ξενοφώντας Παπαϊωάννου**, **Κώστας Αλεξανδρίδης** και **Μαριλού Μίλλες**.

Στις ανοικτές συνεδριάσεις του Δ.Σ. συμμετέχουν και οι **Πέτρος Καλλίτσης**, **Ξενοφών Παπαϊωάννου**, **Αντώνης Κωνσταντακόπουλος** και άλλα μέλη.

Δεκέμβριος, Χριστουγεννιάτικο Παζάρι

Στις 10 και 11 Δεκεμβρίου οργανώνεται στο Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων με μεγάλη επιτυχία το 12ο εθελοντικό Παζάρι Αλληλεγγύης.

Ιανουάριος, Κοπή Πίτας 2023

Το Σάββατο 21 Ιανουαρίου κόψαμε την πίτα μας για το 2023 στην Κατασκήνωση. Είχε ψιλό-βροχο και λίγο κρύο, αλλά περισσότεροι από 60 εθελοντές και φίλοι ήταν εκεί και αφού έκαναν βόλτες γύρισαν για να πάρουν το κομμάτι τους από την πίτα. Τυχεροί της χρονιάς η **Νεφέλη**, ο **Αντώνης** και η μικρούλα **Άννα**.

Στη συνέχεια φτιάχτηκε ένας πλούσιος μπουφές με όσα καθέννας είχε φέρει αποδεικνύοντας τις μαγειρικές του ικανότητες. Φάγαμε, ήπιαμε, παίξαμε μπάσκετ και στο τέλος πλύναμε τα πιάτα στη βρύση...

Και του χρόνου!

Μάρτιος-Μάιος, Σεμινάρια

Η εκπαίδευση όλων είναι απαραίτητη για να κάνει καλύτερη την Κατασκήνωση! Τα σεμινάρια για τους εθελοντές αρχίζουν 18 Μαρτίου και συνεχίζονται Απρίλιο και Μάιο.

Όπως κάθε χρόνο γίνεται προσπάθεια να βρεθούν νέα, κυρίως αγόρια, στελέχη, αλλά και να υπάρχουν πολύ καλά προετοιμασμένα προγράμματα. **Οι εθελοντές πρέπει να δηλώσουν τη διαθεσιμότητά τους για την Κατασκήνωση μέχρι τις 31 Μαΐου 2023.**

Απρίλιος, Αίτηση αδείας

Υποβάλλουμε τα δεκάδες έγγραφα που απαιτούνται για την έκδοση άδειας λειτουργίας.

Απρίλιος, Έκδοση του Περιοδικού

Το ΘΡΟΪΣΜΑ 26 είναι έτοιμο, σας το στέλνουμε και περιμένουμε τις απόψεις σας.

Όσα θα διαβάσετε από εδώ και κάτω δεν είναι βέβαια, αλλά ελπίζουμε ότι θα γίνουν.

Απρίλιος- Ιούνιος, Καραβάνι

Το Νέο πρόγραμμα που ετοιμάζει το Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης είναι έτοιμο και δομές, Ιδρύματα, Ξενώνες, Hotspot ανοίγουν σιγά-σιγά τις κλειστές πόρτες τους. Ελπίζουμε να μας επιτρέψουν να πάμε, γιατί τα παιδιά μας αναζητούν.

Ιούνιος, Εργασίες συντήρησης

Το **τρίημερο 2-3-4 Ιουνίου** θα είμαστε στην Κατασκήνωση για δουλειές (κόψιμο χόρτων, βαψίματα, μικρά έργα κλπ).

Μάιος - Ιούνιος, Λαχείο και Χορηγίες

Αρχές Μαΐου κυκλοφορεί το Λαχείο 2023. Η τιμή του 2 ευρώ και η κλήρωση θα γίνει στις **19 Μαΐου 2023**. Είναι μεγάλη ανάγκη να διαθέσουμε σε φίλους και γνωστούς λίγους ή περισσότερους λαχνούς.

Παράλληλα πρέπει να γίνουν πολλές ενέργειες για την εξεύρεση χορηγιών χρημάτων, τροφίμων και υλικών. Ελπίζουμε ότι τα πράγματα θα πάνε καλά και εφέτος και ότι θα έχουμε όσα χρειάζονται για τη φιλοξενία των παιδιών.

Ιούνιος, Εγγραφές παιδιών

Από 12 έως 23 Ιουνίου 2023 θα γίνουν, στη Φωλιά αλλά και στα Γραφεία στην Αθήνα, οι εγγραφές παιδιών. **Ελπίζουμε να μην υπάρχει κορωνοϊός και να πάρουμε τα 132 παιδιά που μπορούμε!**

Ιούλιος, ο μήνας της μεγάλης δράσης

Στις 26 Ιουνίου, στο Πάρκο Ελευθερίας, θα γίνει η οργανωτική συνάντηση με τα στελέχη της κατασκήνωσης του 2023, ενώ η προκαταρκτική θα αρχίσει την **Πέμπτη 29 Ιουνίου**.

Τα παιδιά θα ανέβουν στις **3 Ιουλίου** και θα φύγουν στις **23 Ιουλίου** ενώ η κατασκήνωση θα κλείσει στις **26 Ιουλίου 2022**.

Τα περισσότερα από όσα θα συμβούν τους επόμενους μήνες θα τα μαθαίνετε από το newsletter. Για τα υπόλοιπα θα πρέπει να περιμένετε μέχρι τον Απρίλη του 2024.

Αν τα υγειονομικά πρωτόκολλα το επιτρέπουν τότε:

Τετάρτη 19 Ιουλίου 2023, στις 7.30 το απόγευμα, ελάτε στην Κατασκήνωση!

Είστε καλεσμένοι στη Γιορτή των Φίλων, για να δείτε από κοντά παιδιά και νιάτα σε δράση!

Εθελοντικό παζάρι αλληλεγγύης

Κοντά στην εκπονή του Σεπτεμβρίου, το προκαθορισμένο, από χρόνια τώρα ραντεβού, πραγματοποιήθηκε ξανά. Πάμε να κάνουμε παζάρι. Γύρω από το τραπέζι στα γραφεία της Βικτώριας ξεκίνησε ο σχεδιασμός, η οργάνωση, το μοίρασμα εργασιών και οι πρώτες κατασκευές γέμισαν το τόπο ενθουσιασμό και glitter. Και έτσι πέρασαν οι μήνες προετοιμασίας, χρωματιστά, γλυκά και μαζί.

Την παραμονή του παζαριού ήταν όλα έτοιμα. Τα αυτοκίνητα γέμιζαν από τις γνωστές αφετηρίες σε στυλ Tetris και ο νέος προορισμός, ο χώρος του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων, μας περίμενε να τον γνωρίσουμε. Μέσα σε μερικές ώρες όλα όσα με τόση φροντίδα η ομάδα των εθελοντών δημιούργησε και συγκέντρωσε, βρίσκονταν πάνω στους στολισμένους πάγκους. Στον εξωτερικό χώρο, το αίθριο γέμισε βιβλία και στον κήπο τοποθετήθηκε το bar. Φίλοι και γνωστοί έπιναν το ζεστό τους ρόφημα ή το κρασί τους και δοκίμαζαν τα χειροποίητα σνακ που υπήρχαν στη διάθεση τους ενώ ξεφύλλιζαν κάποιο μυθιστόρημα ή συζητώντας με τους γύρω. Έτσι, αυτός ο όμορφος χώρος ανάμεσα στα δέντρα, πήρε την μορφή ενός ιδιότυπου café που θύμιζε κάποια άλλη εποχή.

Βραδιάζοντας, οι ήχοι των παραδοσιακών οργάνων από τους φίλους μας, ένωσαν τα χέρια και τα χαμόγελα, σε έναν χορό που κράτησε μέχρι το ξημέρωμα. Την επόμενη μέρα, παρά το γλέντι και το κρασί, ήμασταν ξανά όλοι εκεί και στο σούρουπο, τα χέρια ενώθηκαν ξανά για να μπουν οι κούτες, αυτή τη φορά ελαφρύτερες, πίσω στις αποθήκες.

Τα καταφέραμε.

Η αλλαγή του τόπου διεξαγωγής του παζαριού έδωσε νέα πνοή στην προσπάθεια αυτή και οι νέοι μας φίλοι πολύ μας ταιριάζουν. Δημιούργησαν μαζί μας, εργάστηκαν μαζί μας, επικοινωνήσαν, γλέντησαν. Το παζάρι του 22, είχε τόσο όμορφες και διαφορετικές γεύσεις που, να, κάπως τώρα, που γράφω αυτές τις τελευταίες γραμμές, σκέφτομαι πόσο τυχεροί είμαστε.

Μαριλού Μίλλες

Συμμετοχές και ευχαριστίες

Το 12ο Εθελοντικό παζάρι Αλληλεγγύης διοργανώθηκε στο φιλόξενο κτίριο του Συλλόγου Αρχαιολόγων, Ερμού 134, στις 10 και 11 Δεκεμβρίου 2022.

Ευχαριστούμε θερμά τα μέλη της Banda Calda Νίκο Αρμάγο, Πάνο Γουρνάκη, Aydin Cirakcioglu, Γιώργο Δάρη και Σωτήρη Ντζιαβό καθώς και τις φίλες και φίλους με εξαιρετικές επιδόσεις στη μαγειρική ή/και στη ζαχαροπλαστική όπως ο Κώστας Διαμάντης της περίφημης ταβέρνας ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ο Chef Τζαν Σενέλ και οι συνεργάτες του, οι κυρίες Νίκη Αφεντουλίδη, Ντίνα Καλαμίτση, Ντίνα Πολυχρόνη, Ελένη Λιδώρη, Ευσταθία Κανάκη, Ρίτα Ζαμπάλου, Μάρθα Δελή, Ντανιέλα Μακρή, Κατερίνα Παπαντώνη, Ειρήνη Μουζάκη, Έφη Αλεξανδρίδη, Κωνσταντίνα Κανάκη, Βάλλυ Μαυρονικολάου, Σίσσυ Συράκου, Όλγα Ηγουμένου, Λένα και Κατερίνα Δελή, Στέλλα Κάργα, Χριστίνα Σίμου, Τασούλα Τζεφρόνη, Μαρία Μπιτσιρούλα, Ρίτσα Παπαδήμα, Ελένη Μαραγκού, Νένα Μπάστα, Νάνσυ Πανοπούλου, Κατερίνα Ρόρη, Βάσω Αθανασοπούλου και οι Γιώργος Χαλκιαδάκης, Νίκος Μητρόπουλος, Ανδρέας Δεληβοριάς και Σπύρος Αλιάγας.

Σαπούνια και αλοιφές πρόσφερε η Χριστίνα Ανδρέου, γούρια η Νόη Παπαϊωάννου, ποτήρια ο Γιάννης Αργυρός, κουβερτούρα η NESTLE,

μπύρες οι Λουκάς Παπαγγελής και Μυρσίνη Δογάνη, μέλι ο Νίκος Μαντζαράκης, λάδια ο Αντώνης Μπέρτσος, κρασιά και τσίπουρο ο Στέλιος Ζαχαρίας της ΚΤΗΜΑ ΜΟΥΣΩΝ, παιχνίδια και παζλ ο Αντρέας Αδάμης από τις Αφίσες Απόλλων, χαρτικά ο Κώστας Δερμάνης. Εξοπλισμό του μπουφέ προσέφερε η ΑΤΤΙΚΑ TERRA FOOD & DRINKS AEBE.

Επιτυχημένη ήταν και η ιδέα των Λαχνών με έπαθλα συνεδρίες ψυχοσωματικής θεραπείας που πρόσφερε η Έλενα Χρηστοπούλου.

Ευχαριστούμε τον Γιάννη Νικολάου για την δωρεάν διάθεση της αποθήκης για τις ανάγκες του παζαριού.

Στην επιτυχία του παζαριού συνέβαλαν σημαντικά οι φίλοι μας στα ΜΜΕ. Με εκπομπές στο ραδιόφωνο ALPHA 989 FM ο Νικόλας Καμακάρης και στο Galaxy ο Χρήστος Πακουμόπουλος, με εκτενείς διαδικτυακές αναφορές η Μαρία Τσώλη στο ΒΗΜΑ και ο Σταύρος Διοσκουρίδης στο News247.

Θέλουμε να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στη Διοίκηση του Συλλόγου Αρχαιολόγων για τη διάθεση του κτιρίου τους αλλά και στη Διοίκηση του ΦΩΚΙΑΝΟΥ για την πολυετή εξαιρετική συνεργασία μας και για τις προσπάθειες τους να μας παραχωρηθεί ο χώρος τους και φέτος.

Το παζάρι είχε μεγάλη επιτυχία και χάρις στα έσοδα του 20 παιδιά θα φιλοξενηθούν δωρεάν το καλοκαίρι στην Κατασκήνωση.

Περισσότερες από 10.000 μερίδες φαγητού και 12.000 μικρογεύματα ετοιμάστηκαν φέτος στο μαγειρείο.

Μεγάλες Χορηγίες

Οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στον κ. Κωνσταντίνο Περαιτικό για την πολυετή ενίσχυση των προσπάθειών μας με μεγάλα ποσά.

Μεγάλα ποσά για την κατασκευή της Παιδικής Χαράς διέθεσαν το ΙΔΡΥΜΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗ ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΣΗ που αγόρασε 2 από τα όργανα διαθέτοντας ένα ποσό κοντά στα 10.000€ και το ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΗ Σ. ΛΑΤΣΗ που διέθεσε το ποσό των 9.000€.

Χορηγίες χρημάτων και υλικών

Από τον Απρίλιο του 2022 μέχρι τον Μάρτιο του 2023 μας βοήθησαν και μας ενίσχυσαν εταιρείες και ιδιώτες με τη μεσολάβηση φίλων που ξέρουν καλά τη χρησιμότητα της προσπάθειας που γίνεται για τα παιδιά της μεγαλύτερης ανάγκης.

Με Δωρεές 300-1000€ οι:

ΚΑΛΛΙΦΩΝΑΣ Α.Ε., BETAPLAN ΑΕΜ, ESTROCHEM ΧΗΜΙΚΑ ΑΕΒΕ, SCHUR FLEXIBLES ABR Α.Β.Ε.Ε., ACTIVE SAFETY

Με διάθεση προϊόντων και μέσων οι:

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, ΠΑΚΠΑΑ Ελευσίνας, ΔΗΜΟΣ ΜΑΝΔΡΑΣ, UNILEVER, NESTLE, ΠΑΝΕΜΠΟΡΙΚΗ, URFIELD, ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΕΣΜΟΣ, Κώστας Διαμάντης, Στέλιος Ζαχαρίας και ΚΤΗΜΑ ΜΟΥΣΩΝ, ΠΙΝΔΟΣ Α.Ε., ΟΗΟΝΟΣ SNACK, ΑΥΤΑ ΒΛΑΧΑΚΗ, Λευτέρης Λαχουβάρης και ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ ΔΙΡΦΥΣ, ΕΥΡΩΧΑΡΤΙΚΗ, η ΦΛΩΡΙΔΗΣ ΑΕΒΕΚ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, Βασίλης Παπανικολάου, Χ.ΜΑΝΩΛΑΡΟΣ, COCA COLA-3Ε, MISCO-BARILLA, EL BISCO, CHIPITA, ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ, Ι&S ΑΕΕ, ΜΕΛΙΣΣΑ-ΚΙΚΙΖΑΣ, ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, BINGO-TOTTIS, PLANET FRUITS, ECORECOVERY SA., ΦΙΛΗΣ Α.Ε., GENERAL SERVICES, FRIESLANDCAMPINA, ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, POLYECO S.A., Βασίλειο Αλαφούζο και ECORECOVERY S.A., Βασίλης Πατσάουρας ενώ οι φίλοι Κώστας Γκολογιάννης και Δημήτρης Τηνιακός κάλυψαν μεγάλο μέρος των δαπανών για τα καύσιμα.

Σημαντική είναι η προσφορά της TUV HELLAS που πιστοποιεί δωρεάν, κατά ISO 9001 και ISO 22000, τις υπηρεσίες, που παρέχουν οι Κατασκηνώσεις στα παιδιά που φιλοξενούν, της ΑΝΔΡΕΟΥ - ΧΗΜΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ που χορηγεί τα πιστοποιητικά αναλύσεων νερού και φαγητού αλλά και της ΚΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ Α.Ε., που πιστοποιεί την Παιδική Χαρά.

Ευχαριστούμε ακόμα τους φίλους στη ΘΡΥΑΛΛΙΔΑ, που πάντα μας παραχωρούν το χώρο τους στο Θησείο.

ΛΑΧΕΙΟ 2023

Κυκλοφορεί το Λαχείο με αντικείμενα κλήρωσης 30 πίνακες και 70 βιβλία. Τιμή Λαχνού 2€.

Κλήρωση στις 12 Μαΐου 2023 ώρα 8 μ.μ.

Για λαχνούς τηλεφωνήστε στο 210.32.26.019

δειδη χρημάτων

Όποιες κι αν είναι οι δυσκολίες κάθε χρονιά εμείς κάνουμε Κατασκήνωση και θα συνεχίσουμε να την κάνουμε και τα επόμενα χρόνια, αφού πιστεύουμε ότι η Κατασκήνωση είναι μεν μικρή σε χρονική διάρκεια αλλά σπουδαία διέξοδος για τα παιδιά που είναι έγκλειστα σε ιδρύματα, σε ξενώνες ή στα σπίτια τους με πολλούς φόβους να τα τρομοκρατούν και να προστίθενται στα τόσα άλλα προβλήματά τους -οικονομικά, υγειονομικά, κοινωνικά, ψυχολογικά- που αντιμετωπίζουν.

Στα 70 χρόνια που οργανώνουμε Κατασκηνώσεις κανένα πρόβλημα των παιδιών δεν λύνεται και οι γενιές βλέπουν τα παιδικά τους χρόνια να περνούν με τα δικαιώματα των παιδιών να καταπατώνται καθημερινά και διαχρονικά. Παιδιά και νέοι δεν φτάνει για όσα υποφέρουν και για όσα στερούνται και εμείς δημιουργούμε εστίες νοιαξίματος, αγάπης, φροντίδας και χαράς οργανώνοντας Κατασκηνώσεις και δράσεις με το Καράβι Τέχνης και Αλληλεγγύης.

Χρειαζόμαστε ανθρώπους, προγράμματα ψυχοκοινωνικής στήριξης και χρήματα. Με τους ανθρώπους τα πάμε καλά αφού είμαστε 100 με διαθεσιμότητα για δράσεις και γνώσεις στην κατάρτιση των προγραμμάτων. Και για αυτά δεν χρειαζόμαστε ούτε 1€. Όμως πρέπει να έχουμε χρήματα για τρόφιμα, υλικά, μετακινήσεις και συντήρηση των εγκαταστάσεών μας ή χορηγίες για αυτά. Κι αν κάτι περισσέψει τα παιδιά θα δουν καινούρια πράγματα να γίνονται για αυτά, όπως είδαν φέτος τη νέα Παιδική Χαρά.

Το Παζάρι πήγε καλά το Δεκέμβριο. Ελπίζουμε να επαναληφθεί η περσινή επιτυχία του Λαχείου και να έχουμε και πάλι πολλές χορηγίες τροφίμων και υλικών. Διαβάζοντας στη σελίδα αυτή τίτλους εταιρειών και ονόματα θα διαπιστώσετε, ότι είναι πολλοί αυτοί, που βοηθούν για να μπορούν τα παιδιά να πάνε Κατασκήνωση. Εσείς θα κάνετε και πάλι το καλύτερο που μπορείτε. Θα συγκεντρώσουμε τα 60.000€ και τα παιδιά θα πάνε Κατασκήνωση.

Οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους ενίσχυσαν οικονομικά τις προσπάθειές μας, ιδιαίτερα τις κυρίες:

Μαρίκα-Ζηνοβία Φαφαλιού, Ελένη Σταματάκη, Ελένη Λιδώρη, Έφη Χαϊκάλη, Ευτυχία Παπατζανάκη, Ειρήνη Φούντου, Μαρία Διαμαντοπούλου, Δήμητρα Κουτσοκόστα, Βάλυ Μαυρονικολάου, Εύα Μαργαριτούλη, Λέττα Λιόντα, Ελένη Μπουσδρή, Δέσποινα Χαρδούβελι, Μείμαρη Αθανασία, Έφη Αλεξανδρίδη, Στέλλα Κάργα, Νίκη Αφεντουλίδη, Βάσω Μάρκα, Αλίκη Σιταρά, Λέττα Κουτσοχέρα, Λήδα Κυρίου

και τους κυρίους:

Δημήτρη Λαιμό, Γιάννη Παπαδόπουλο, Νεόφυτο Καλινόγλου, Αντρέα Αδάμη, Κώστα Κοθωνίδη, Κωνσταντίνο Λόντο, Σωτήρη Καλαμίτση, Στέλιο Σκούφα, Μόσχο Μοσχίδη, Λουκά Λιδώρη, Τάσο Γιάτη, Γιώργο Γιάτη, Γιώργο Τσαγκαράκη, Κώστα Μπούτση, Γιώργο Χαλόφτη, Νίκο Καπλανίδη, Δημήτρη Μαργαριτούλη, Αλέξανδρο Κυτίνο, Φοίβο Καλλίτση, Θεμιστοκλή Καλλίτση, Διαμαντή Τασσόπουλο, Νάσο Κοντό, Στέλιο Βασιλάτο, Παναγιώτη Ζαχαρόπουλο, Σταύρο Πατσή και τους εργαζόμενους στην POLYECO.

Επίσης όσους μεσολάβησαν για να βρεθούν τρόφιμα και υλικά όπως τους:

Γιώργο Παναγόπουλο και τους φίλους στην UNILEVER, Παναγιώτη Κουβάτσο και τους φίλους στη NESTLE, Ξενοφώντα Παπαϊωάννου, Σπύρο Ακτύπη και τον Αιμίλιο Βραχυτέδη της HEC.

Μεγάλες χορηγίες για αγορά τροφίμων

Το Ίδρυμα Αντωνίου και Ιωάννη Αγγελικούση και η εταιρεία H.E.C. (Hellenic Environmental Center SA) διέθεσαν σημαντικά ποσά για την αγορά τροφίμων που ήταν απαραίτητα για την άριστη σίτιση των παιδιών.

**ΣΚΕΠΤΕΣΤΕ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΕΤΕ
τα έξοδα φιλοξενίας ενός παιδιού;
500€ θα του χάρισουν 21 αξέχαστες μέρες!**

**κατασκηνώσεις
χαρούμενα παιδιά - χαρούμενα νιάτα
χέυδεν 14, 104 34 Αθήνα
www.kataskinosi.gr**

EN ISO 9001:2015
Παροχή Υπηρεσιών Διαμονής, Σίτισης και
Ψυχοκοινωνικής Στήριξης Παιδιών και Εφήβων

EN ISO 22000:2005
Επεξεργασία και Διάθεση Τροφίμων
στις εγκαταστάσεις της Κατασκίνησης

**αν πιστεύετε ότι η προσπάθειά μας αξίζει
και θέλετε να βοηθήσετε τότε:**

- Καταθέστε ένα ποσό στους λογαριασμούς:
GR7701100800000008067172687 (ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
GR0901401680168002002004752 (ALPHA BANK)
GR3702600560000010200373065 (EUROBANK)
GR8601720250005025010577269 (ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ)
- Κάντε τις αγορές σας με μια πιστωτική Winlife Visa και δηλώστε τις Κατασκηνώσεις Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα
- Αγοράστε Λαχνούς του Λαχείου που κληρώνει, στις 12 Μαΐου 2023, 30 πίνακες και 70 βιβλία
- “Υιοθετήστε”, με 500€, τη “φιλοξενία” για 20 μέρες ενός παιδιού στην κατασκήνωση
- Διαθέστε για τα 140 παιδιά τα εξαιρετικά προϊόντα της Εταιρείας σας (τρόφιμα, υλικά καθαριότητας κλπ)
- Αφιερώστε χρόνο στις δραστηριότητές μας και δουλέψτε εθελοντικά στα προγράμματά μας για τα παιδιά και τους νέους

**Επικοινωνήστε μαζί μας
αφήνοντας μήνυμα στο 210.32.26.019
στέλνοντας FAX στο 210.32.57.801
ή e-mail στο kataskinoseis@yahoo.com
και στο kataskinosi@gmail.com
Θα μας βρείτε επίσης
www.kataskinosi.gr
www.facebook.com/KataskinosiXPXN
www.instagram.com/kataskinosi_xpxn**